

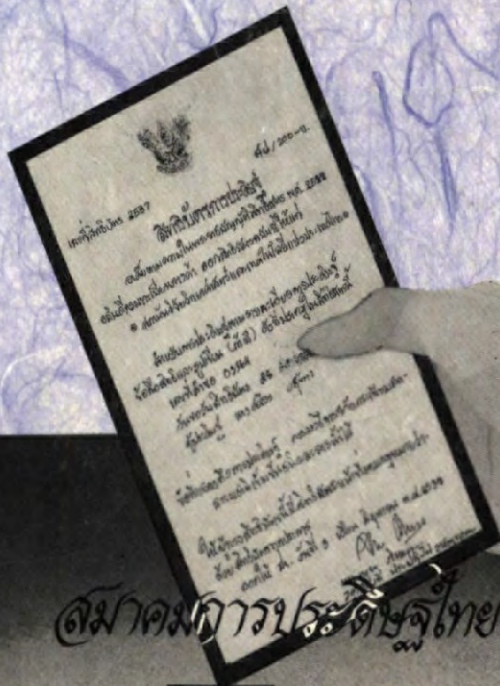

คู่มือการจดสิทธิบัตรและกฎหมายสิทธิบัตร

โดย

วิบูลย์

ตังกิตติภาภรณ์

ตีพิมพ์โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญา

มกราคม

๒๕๓๗

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961128916

สารบัญ

หน้า

คู่มือการจดทะเบียนสิทธิบัตรและกฎหมายสิทธิบัตร

1. กฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา	1
1.1 กฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม	1
1.2 กฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สินทางวรรณกรรมและศิลปกรรม	1
2. กฎหมายเกี่ยวกับสิทธิบัตร	1
2.1 การประดิษฐ์	1
2.2 การออกแบบผลิตภัณฑ์	2
3. การประดิษฐ์ที่ขอรับสิทธิบัตรได้	2
3.1 การประดิษฐ์ชิ้นใหม่	2
3.2 การประดิษฐ์ที่มีขั้นการประดิษฐ์สูงขึ้น	3
3.3 การประดิษฐ์ที่สามารถประยุกต์ใช้ในทางอุตสาหกรรม	4
4. การประดิษฐ์ที่ไม่ได้รับความคุ้มครอง ตาม พ.ร.บ. สิทธิบัตร พ.ศ. 2535	5
5. แบบผลิตภัณฑ์ที่ขอรับสิทธิบัตรได้	5
6. การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ขอรับสิทธิบัตรไม่ได้	5
7. บุคคลที่มีสิทธิขอรับสิทธิบัตรได้	6
7.1 ผู้ประดิษฐ์หรือผู้ออกแบบหรือทายาทของบุคคลดังกล่าว	6
7.2 นายจ้างหรือผู้ว่าจ้าง หน่วยราชการ องค์การของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ	6
7.3 ผู้รับโอนสิทธิขอรับสิทธิบัตรจากบุคคลอื่น	7
8. สิทธิ หน้าที่ และข้อจำกัดของผู้ทรงสิทธิบัตร	7
8.1 สิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตร	7
8.2 หน้าที่ของผู้ทรงสิทธิบัตร	7
8.3 ข้อจำกัดสิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตร	7
9. การยื่นคำขอรับสิทธิบัตร ตาม พ.ร.บ. สิทธิบัตร พ.ศ. 2535	8
9.1 คำขอรับสิทธิบัตรการประดิษฐ์ มีลักษณะและส่วนประกอบ	8
9.2 คำขอรับสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ มีลักษณะและส่วนประกอบดังนี้	10
10. ขั้นตอนการขอรับสิทธิบัตร และขั้นตอนการพิจารณาออกสิทธิบัตร	10
1. การยื่นคำขอรับสิทธิบัตร	10
2. ขั้นตอนการพิจารณาออกสิทธิบัตร	11
11. โครงสร้างและการเขียนสิทธิบัตร	12

12. ปัญหาที่มักจะพบบ่อย ๆ ในการเขียนข้อถ้อยสิทธิ.....	14
1. ลำดับของข้อถ้อยสิทธิ.....	14
2. ความหมายและขอบเขตของคำต่าง ๆ ที่ใช้ในข้อถ้อยสิทธิ.....	14
13. ความผิดทางอาญาและบทกำหนดโทษเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิบัตร.....	15
14. การคุ้มครองสิทธิบัตรระหว่างประเทศ.....	17
1. อนุสัญญาแห่งกรุงปารีส.....	17
2. สถาบันสิทธิบัตรระหว่างประเทศ.....	18
3. สำนักงานข่าวสารเกี่ยวกับกฎหมายสิทธิบัตร.....	18
4. สำนักงานจำแนกสิทธิบัตรระหว่างประเทศ.....	18
5. องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก.....	18
15. สัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิเกี่ยวกับสิทธิบัตร.....	19
15.1 หัวข้อสำคัญในสัญญา.....	19
15.2 รายละเอียดที่ควรคำนึงในการร่างสัญญาการให้ใช้สิทธิ.....	20
แผนภูมิขั้นตอนการขอรับสิทธิบัตร.....	24
แผนภูมิแสดงแนวการตรวจสอบการประดิษฐ์.....	25
แบบพิมพ์คำขอรับสิทธิบัตร (แบบ สป/สผ/001-ก).....	26
แบบพิมพ์ใบต่อ (แบบ สป/สผ/001-ก).....	28
ตัวอย่างคำขอรับสิทธิบัตรการประดิษฐ์ สาขาเคมี.....	29
ตัวอย่างคำขอรับสิทธิบัตรการประดิษฐ์ สาขาวิศวกรรม.....	36
ตัวอย่างคำขอรับสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์.....	42
แบบพิมพ์คำรับรองเกี่ยวกับสิทธิขอรับสิทธิบัตร (แบบ สป/001-ก และ สผ/001-ก (พ)).....	45
แบบพิมพ์คำขอลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม (แบบ สป/001-ก และ สผ/011-ก).....	46
แบบพิมพ์คำขอแก้ไขเพิ่มเติมคำขอรับสิทธิบัตร (แบบ สป/สผ/002-ก).....	47
แบบหนังสือสัญญาโอนสิทธิขอรับสิทธิบัตร.....	48
แบบพิมพ์คำขอให้ตรวจสอบการประดิษฐ์ (แบบ สป/003-ก).....	49
แบบหนังสือมอบหมายและแต่งตั้งเป็นตัวแทนและผู้รับมอบอำนาจในยื่นขอรับสิทธิบัตร.....	50
แบบพิมพ์คำขอขึ้นทะเบียนเป็นตัวแทนสิทธิบัตร (แบบ สป/101-ก และ สผ/101/ก).....	51
บรรณานุกรม.....	52

คู่มือการจดทะเบียนสิทธิบัตรและกฎหมายสิทธิบัตร

โดย วิบูลย์ ตั้งกิตติภากรณ์

1. กฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา (INTELLECTUAL PROPERTY LAW) แบ่งออกได้เป็น ดังนี้

1.1 กฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สินทางด้านอุตสาหกรรม (INDUSTRIAL PROPERTY LAWS) อันได้แก่

- กฎหมายสิทธิบัตร (PATENT LAW)
- กฎหมายเครื่องหมายการค้า และเครื่องหมายบริการ (TRADEMARK AND SERVICE MARKS LAW)
- กฎหมายเกี่ยวกับชื่อทางการค้า (LAW ON TRADE NAMES)
- กฎหมายคุ้มครองการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (LAW ON PROTECTION OF INDUSTRIAL DESIGNS)
- กฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม (LAW ON REPRESSION OF UNFAIR COMPETITION)
- กฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิในการระบุแหล่งที่มาของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า (LAW ON PROTECTION OF INDICATIONS OF SOURCE, APPELLATIONS OF ORIGIN)
- ความลับเฉพาะทางเทคนิค และความลับทางการค้า (KNOW-HOW AND TRADE-SECRETS)

1.2 กฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สินทางวรรณกรรม และศิลปกรรม (LITERARY AND ARTISTICE PROPERTYS) อันได้แก่

- กฎหมายลิขสิทธิ์ (COPYRIGHT LAW)
- กฎหมายคุ้มครองสิทธิข้างเคียง (LAW PROTECTION OF NEIGHBOURING RIGHTS)

2. กฎหมายเกี่ยวกับสิทธิบัตร ประเทศไทยได้ตรากฎหมายเกี่ยวกับสิทธิบัตร เมื่อปีพ.ศ. 2522 คือ พระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. 2522 และได้มีการแก้ไขในปี พ.ศ. 2535 ซึ่งได้แก่ พระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 **สิทธิบัตร (PATENT)** หมายถึง หนังสือสำคัญที่ออกให้หรือคุ้มครองการประดิษฐ์หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ตามที่กำหนดในบทแห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร

2.1 การประดิษฐ์ (INVENTIONS) หมายถึง การคิดค้นหรือคิดทำขึ้นเป็นผลให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์ หรือกรรมวิธีใดชิ้นใหม่ หรือการกระทำใด ๆ ที่ทำให้ดีขึ้นซึ่งผลิตภัณฑ์หรือกรรมวิธี

จึงอาจกล่าวได้ว่า การประดิษฐ์ได้แก่ การคิด (idea) ของผู้ประดิษฐ์ซึ่งทำให้เกิดผลิตภัณฑ์ (products) หรือกรรมวิธี (processes) ขึ้น และยังหมายความรวมถึงการทำให้ดีขึ้นซึ่งผลิตภัณฑ์หรือกรรมวิธีซึ่งมีอยู่แล้ว (improvements)

2.1.1 ผลิตภัณฑ์ หมายความว่า สิ่งที่มีคุณสมบัติทางกายภาพทั้งหมดซึ่งโดยทั่วไปได้แก่

- เครื่องจักรกล (machines) หมายถึง อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือเครื่องยนต์อันประกอบด้วยองค์ประกอบหรือส่วนประกอบต่าง ๆ ซึ่งถูกจัดทำขึ้นเพื่อให้ทำงานร่วมกันเพื่อทำให้เกิดผลตามที่ต้องการ เช่น เครื่องมือ หรือโลหะ หรือเครื่องผลิตกระดาษ เป็นต้น

/ผลิตภัณฑ์

* น.บ.(ม.ธ), น.ม.(จุฬา), น.บ.ท., Cert. in Economic Law and Criminal Law (P.R.C)

ที่ปรึกษาสมาคมการประดิษฐ์ไทย

กรรมการสมาคมเครื่องหมายการค้า สิทธิบัตรและลิขสิทธิ์แห่งประเทศไทย

- ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (article of manufacture) หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นเป็นผลที่ได้รับจากการทำงานของเครื่องจักรกลหรือกรรมวิธี เช่น ปากกา วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น
- องค์ประกอบของสาร (composition of matter) หมายถึง สารประกอบทางเคมี เช่น (chemical compounds) ต่าง ๆ

2.1.2 **กรรมวิธี** หมายความว่า กรรมวิธี กระบวนการ หรือวิธีการในการผลิต หรือการเก็บรักษาให้คงสภาพหรือให้มีคุณภาพดีขึ้น ซึ่งผลิตภัณฑ์และรวมถึงการใช้กรรมวิธีนั้น ๆ ด้วย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง กรรมวิธี ก็คือขบวนการหรือขั้นตอนแห่งการกระทำต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือหลายสิ่งเพื่อทำให้เกิดผลิตภัณฑ์ขึ้น หรือการเก็บรักษาหรือทำให้ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพดีขึ้น เช่น วิธีการผลิตเหล้าองุ่น วิธีการเก็บรักษาผลไม้ และวิธีการเก็บเหล่าเพื่อให้มีรสดีขึ้น เป็นต้น

2.2 **การออกแบบผลิตภัณฑ์ (DESIGNS)** หมายถึง รูปร่างของผลิตภัณฑ์ หรือองค์ประกอบของลวดลาย หรือสีของผลิตภัณฑ์ อันมีลักษณะพิเศษสำหรับผลิตภัณฑ์ซึ่งสามารถใช้เป็นแบบสำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมรวมทั้งหัตถกรรมได้

จึงอาจกล่าวได้ว่า การออกแบบผลิตภัณฑ์ได้แก่ รูปร่างหรือลักษณะภายนอก (external aspects) ของผลิตภัณฑ์

จึงเห็นได้ว่า การให้ความคุ้มครองแก่การออกแบบผลิตภัณฑ์เป็นการให้ความคุ้มครองสำหรับคุณค่าในทางพาณิชย์ อันเกิดขึ้นจากความสวยงามของลักษณะภายนอกของผลิตภัณฑ์ ส่วนการให้ความคุ้มครองแก่การประดิษฐ์นั้น เป็นการให้ความคุ้มครองสำหรับสาระสำคัญภายในของผลิตภัณฑ์โดยปกติ ผลิตภัณฑ์อันหนึ่งอาจได้รับทั้งสิทธิบัตรการประดิษฐ์และสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ หากผลิตภัณฑ์นั้นมีลักษณะตามที่กฎหมายกำหนดไว้

3. การประดิษฐ์ที่ขอรับสิทธิบัตรได้ ต้องประกอบด้วยลักษณะ 3 ประการดังต่อไปนี้ *(1)

3.1 **การประดิษฐ์ขึ้นใหม่ (Novelty)**ได้แก่การประดิษฐ์ที่ไม่เป็นงานที่ปรากฏอยู่แล้ว งานที่ปรากฏอยู่แล้วให้หมายความถึงการประดิษฐ์ ดังต่อไปนี้ด้วย

- (1) การประดิษฐ์ที่มีหรือใช้แพร่หลายอยู่แล้วในราชอาณาจักรก่อนวันขอรับสิทธิบัตร
- (2) การประดิษฐ์ที่ได้มีการเปิดเผยสาระสำคัญหรือรายละเอียดในเอกสารหรือสิ่งพิมพ์ที่ได้เผยแพร่อยู่แล้วไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักรก่อนวันขอรับสิทธิบัตร และไม่ว่าการเปิดเผยนั้น จะกระทำโดยเอกสาร สิ่งพิมพ์ การนำออกแสดง หรือการเปิดเผยต่อสาธารณชนด้วยประการใด ๆ
- (3) การประดิษฐ์ที่ได้รับสิทธิบัตรไว้แล้ว ไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักรก่อนวันขอรับสิทธิบัตร
- (4) การประดิษฐ์ที่ขอรับสิทธิบัตรไว้แล้วนอกราชอาณาจักรเป็นเวลาเกินกว่าสิบสองเดือนก่อนวันขอรับสิทธิบัตร แต่ยังมีได้มีการออกสิทธิบัตรให้
- (5) การประดิษฐ์ที่มีการขอรับสิทธิบัตรไว้แล้วในราชอาณาจักรและผู้ขอได้ละทิ้งคำขอรับสิทธิบัตร แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิของผู้ประดิษฐ์ร่วม และบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ผู้ยื่นขอรับสิทธิบัตร *(2)

การเปิดเผย

* (1) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 5

* (2) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 6

การเปิดเผยสาระสำคัญของหรือรายละเอียดที่เกิดขึ้นหรือเป็นผลมาจากการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมาย หรือ การเปิดเผยสาระสำคัญของหรือรายละเอียดโดยผู้ประดิษฐ์ รวมทั้งการแสดงผลงานของผู้ประดิษฐ์ในงานแสดงสินค้า ระหว่างประเทศ หรือในงานแสดงต่อสาธารณชนของทางราชการและการเปิดเผยสาระสำคัญของ หรือรายละเอียดดังกล่าวได้กระทำภายในสิบสองเดือนก่อนที่จะมีการขอรับสิทธิบัตร มิให้ถือว่าเป็นการเปิดเผยสาระสำคัญของหรือรายละเอียดตาม (2)

3.2 การประดิษฐ์ที่มีขั้นการประดิษฐ์สูงขึ้น (Inventive step) ได้แก่ การประดิษฐ์ที่ไม่เป็นที่ประจักษ์

(obvious) โดยง่ายแก่บุคคลที่มีความชำนาญในระดับสามัญสำหรับงานประเภทนั้น * (3) กล่าวอีกนัยหนึ่ง ก็คือว่าการประดิษฐ์นั้นจะต้องแตกต่างกับงานที่ปรากฏอยู่แล้วในลักษณะที่ไม่สามารถคิดหรือทำได้โดยง่ายโดยผู้ที่มีความรู้ความสามารถในระดับปานกลางในด้านนั้น ๆ

ในการพิจารณาเรื่องขั้นการประดิษฐ์สูงขึ้นนั้น เป็นการถือเอาความคิดเห็นหรือดุลพินิจของบุคคลสมมุติ คือ บุคคลที่มีความชำนาญในระดับสามัญ (a person having ordinary skill in the pertinent art) เป็นเครื่องวัด บุคคลดังกล่าวหมายถึง ผู้ที่มีความรู้ความชำนาญระดับปานกลางหรือระดับเฉลี่ย (average skill) โดยปกติหมายถึงบุคคลที่ทำงานในด้านนั้น ๆ อยู่เป็นประจำ (routineers) ซึ่งอาจมีความรู้ความชำนาญแตกต่างกันไปในแต่ละสาขา เช่น ในด้านการตัดเย็บรองเท้าอาจไม่ใช้ความรู้สูงมากนัก แต่ในด้านการบินหรือด้านอวกาศ ระดับความรู้ความชำนาญอาจต้องสูงมาก เป็นต้น ข้อที่น่าสังเกตก็คือว่า กฎหมายสิทธิบัตรไม่ได้กำหนดให้ถือเอาความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (expert) ในด้านนั้นเป็นเกณฑ์ในการวินิจฉัย

หลักในการพิจารณาว่าการประดิษฐ์ใดมีขั้นการประดิษฐ์สูงขึ้นหรือไม่ โดยทั่วไปประเทศต่าง ๆ ใช้แนวเดียวกัน พอสรุปได้ดังนี้

- (1) การวินิจฉัยขั้นการประดิษฐ์สูงขึ้นนั้น มิใช่การพิจารณาว่าการประดิษฐ์มีลักษณะทางโครงสร้าง (structural difference) แตกต่างไปจากเดิมมากน้อยเพียงใด แต่ต้องพิจารณาว่าลักษณะการทำงาน(function)และผลที่ได้รับ(results or utilities) ว่าแตกต่างไปจากสิ่งที่มีอยู่แล้วเพียงใด ดังนั้น แม้ปรากฏว่า การประดิษฐ์ที่ขอรับสิทธิบัตรมีส่วนประกอบแตกต่างไปจากสิ่งที่มีอยู่แล้วเพียงเล็กน้อย แต่ถ้าผลที่ได้รับแตกต่างกันอย่างมากมาย ก็ถือว่ามีขั้นการประดิษฐ์สูงขึ้น เช่น เพียงแต่ยกระดับของส่วนประกอบให้มีอัตราแตกต่างไปจากเดิม คือ จาก 2-3 นิ้ว เป็น 12-24 นิ้ว ทำให้เครื่องผลิตกระดาษมีประสิทธิภาพดีขึ้นกว่าเดิมหลายเท่าตัว ย่อมวินิจฉัยได้ว่าการประดิษฐ์ดังกล่าวมีขั้นการประดิษฐ์สูงขึ้น เป็นต้น
- (2) การนำเอาส่วนประกอบที่มีอยู่แล้วมาประกอบเป็นการประดิษฐ์ใหม่ จะถือว่ามีขั้นการประดิษฐ์สูงขึ้นเฉพาะในกรณีที่ปรากฏว่าผลที่ได้รับจากการรวมส่วนประกอบดังกล่าวมากกว่าผลรวมของประกอบเหล่านั้นแต่ละส่วน (synergistic effects) ถ้าผลที่เกิดขึ้นจากการนำเอาส่วนประกอบเหล่านั้นมารวมกัน ทำให้ได้รับเพียงความสะดวก แต่ไม่ทำให้ได้รับผลที่แตกต่างไปจากเดิม และหน้าที่หรือประโยชน์ใช้สอยของส่วนประกอบแต่ละส่วนยังเหมือนเดิม ถือว่าไม่มีขั้นการประดิษฐ์สูงขึ้น เช่น การนำเอาปากกากับเครื่องคิดเลขมารวมกัน

(โดยส่วนประกอบ

* (3) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 7

โดยส่วนประกอบที่ทำหน้าที่ต่าง ๆ ไม่ได้แตกต่างกันไปจากเดิมแต่ประการใด แม้จะปรากฏว่าทำให้เกิดความสะดอกในการใช้สอย ก็ไม่ถือว่ามีชั้นการประดิษฐ์สูงขึ้น โต้ะส่งของ-อัติโนมติ (cashier's counter) ซึ่งประกอบด้วยส่วนประกอบที่มีอยู่แล้วทั้งหมด แม้จะปรากฏว่าสามารถทำให้เกิดความสะดอกแก่การซื้อขายของในซูเปอร์มาร์เก็ตมาก ก็ไม่ถือว่ามีชั้นการประดิษฐ์สูงขึ้น

- (3) การประดิษฐ์ที่มีชั้นการประดิษฐ์สูงขึ้นไม่จำเป็นต้องเป็นสิ่งที่ดีกว่างานที่ปรากฏอยู่แล้ว ถ้าการประดิษฐ์นั้นเป็นสิ่งที่ไม่สามารถคิดหรือทำได้โดยง่ายแก่บุคคลที่มีความชำนาญในระดับสามัญก็เพียงพอแล้ว

นอกจากหลักในการพิจารณาดังกล่าวข้างต้นซึ่งเป็นหลักในการพิจารณาเกี่ยวกับชั้นการประดิษฐ์สูงขึ้นโดยตรงแล้ว ยังมีข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์บางอย่างที่แสดงถึงลักษณะดังกล่าว (circumstantial evidence of nonobviousness) ซึ่งอาจสรุปได้ดังนี้

- (1) การประดิษฐ์ที่ทำให้เกิดผลแตกต่างไปจากเดิมโดยไม่เป็นที่คาดหวังมาก่อน (new and unexpected results)
- (2) การประดิษฐ์ที่เป็นการแก้ไขปัญหาที่ไม่มีผู้ใดแก้ไขได้มาช้านาน (long existing problem)
- (3) ประดิษฐ์นั้นประสบความสำเร็จในทางการค้า (commercial success) เช่น มีผู้นิยมใช้มาก รวมตลอดถึงการยอมรับของคู่แข่งชั้นในทางการค้า (commercial acquiescence)

ในทางตรงข้ามมีข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์บางอย่างที่แสดงว่าไม่มีชั้นการประดิษฐ์สูงขึ้น (negative rules of invention) ดังนี้

- (1) การประดิษฐ์ที่เป็นการนำเอาส่วนประกอบที่มีหน้าที่อย่างเดียวกับส่วนประกอบที่ใช้อยู่แล้วแทนที่ส่วนประกอบดังกล่าว (substitution of equivalents) ไม่ถือว่ามีชั้นการประดิษฐ์สูงขึ้น เช่น การใช้มอเตอร์ไฮโดรลิกแทนมอเตอร์ไฟฟ้า เป็นต้น
- (2) การประดิษฐ์ที่เป็นเพียงการเปลี่ยนใช้วัสดุที่แตกต่างไปจากเดิม เช่น การใช้เซรามิคแทนโลหะ หรือใช้พลาสติกแทนอลูมิเนียม เป็นต้น
- (3) การย่อหรือขยายส่วนประกอบ เช่น ทำให้เล็กลงหรือใหญ่ขึ้น เป็นต้น

3.3 การประดิษฐ์ที่สามารถประยุกต์ในทางอุตสาหกรรม (Industrial Applicability หรือ Utilities)

ได้แก่ การประดิษฐ์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการผลิตทางอุตสาหกรรม รวมทั้งอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และพาณิชย์กรรม * (4)

สิ่งที่จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายนั้น จะต้องมึลักษณะที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ได้ด้วย หลักปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยทั่วไปก็คือว่า การประดิษฐ์ที่อาจขอรับสิทธิบัตรได้นั้น จะต้องเป็นสิ่งที่สามารถทำให้เกิดขึ้นได้อีก (reproducible) ด้วยวิธีการอย่างเดียวกัน และต้องเป็นสิ่งที่สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสมด้วย (practical)

* (4) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 8

4. การประดิษฐ์ที่ไม่ได้รับความคุ้มครอง ตามพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่) 2 พ.ศ.2535

- (1) จุลชีพและส่วนประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งของจุลชีพที่มีอยู่ตามธรรมชาติ สัตว์พืช หรือสารสกัดจากสัตว์หรือพืช
- (2) กฎเกณฑ์และทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์
- (3) ระบบข้อมูลสำหรับการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์
- (4) วิธีการวินิจฉัย บำบัด หรือรักษาโรคมนุษย์ หรือสัตว์
- (5) การประดิษฐ์ที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดี อนามัยหรือสวัสดิภาพของประชาชน * (5)

5. แบบผลิตภัณฑ์ที่ขอรับสิทธิบัตรได้ ต้องเป็นการออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่เพื่ออุตสาหกรรมรวมทั้งนวัตกรรม * (6)

เนื่องจากการให้ความคุ้มครองแก่การออกแบบผลิตภัณฑ์เป็นการให้ความคุ้มครองแก่สาระสำคัญอันเป็นองค์ประกอบภายนอกของผลิตภัณฑ์ คือ รูปร่างลักษณะลวดลายหรือสีของผลิตภัณฑ์เท่านั้น มิได้มุ่งหมายที่จะให้ความคุ้มครองแก่สาระสำคัญหรือองค์ประกอบภายในของผลิตภัณฑ์ เช่น กลไก หน้าที่ และประโยชน์ใช้สอยซึ่งเป็นเรื่องของสิทธิบัตรการประดิษฐ์ ดังนั้น ในการพิจารณาความใหม่ของการออกแบบผลิตภัณฑ์จึงเป็นการพิจารณาถึงลักษณะภายนอกของผลิตภัณฑ์เท่านั้น หากปรากฏว่าสิ่งที่ขอรับสิทธิบัตรนั้นมีรูปร่าง ลวดลาย หรือสีเหมือนหรือคล้ายกับแบบผลิตภัณฑ์ที่มีหรือใช้แพร่หลายอยู่แล้ว ก็ถือว่าสิ่งนั้นมีใช้แบบผลิตภัณฑ์ใหม่ แม้จะปรากฏว่าสาระสำคัญภายใน เช่น ส่วนประกอบหรือกลไกแตกต่างกับสิ่งที่มีอยู่แล้วก็ตาม ในทางตรงกันข้าม ถ้าปรากฏว่าสิ่งนั้นมีสาระสำคัญหรือองค์ประกอบภายนอกแตกต่างไปจากแบบผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่แล้ว ก็ถือว่าเป็นการออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย แม้จะปรากฏว่าสาระสำคัญภายในจะไม่แตกต่างไปจากแบบผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่แล้วก็ตาม

การออกแบบผลิตภัณฑ์ดังต่อไปนี้ ไม่ถือว่าเป็นการออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ คือ

- (1) แบบผลิตภัณฑ์ที่มีหรือใช้แพร่หลายอยู่แล้วในราชอาณาจักรก่อนวันขอรับสิทธิบัตร
- (2) แบบผลิตภัณฑ์ที่ได้มีการเปิดเผย สาระสำคัญ หรือรายละเอียดในเอกสารหรือสิ่งพิมพ์ที่ได้เผยแพร่อยู่แล้ว ไม่ว่าจะในหรือนอกราชอาณาจักรก่อนวันขอรับสิทธิบัตร
- (3) แบบผลิตภัณฑ์ที่เคยมีประกาศโฆษณาตามมาตรา 65 ประกอบด้วยมาตรา 28 มาแล้วก่อนวันขอรับสิทธิบัตร
- (4) แบบผลิตภัณฑ์ที่คล้ายกับแบบผลิตภัณฑ์ดังกล่าวใน (1) (2) หรือ (3)จนเห็นได้ว่าเป็นการเลียนแบบ * (7)

6. การออกแบบผลิตภัณฑ์ดังต่อไปนี้ขอรับสิทธิบัตรไม่ได้

- (1) แบบผลิตภัณฑ์ที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน
- (2) แบบผลิตภัณฑ์ที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา * (8)

บุคคลที่มีสิทธิ์

* (5) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 9

* (6) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 56

* (7) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 57

* (8) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 58

7. บุคคลที่มีสิทธิขอรับสิทธิบัตร ได้แก่บุคคลที่อยู่ในประเภทใดประเภทหนึ่งดังต่อไปนี้

(7.1) ผู้ประดิษฐ์หรือผู้ออกแบบหรือทายาทของบุคคลดังกล่าว ผู้ประดิษฐ์หรือผู้ออกแบบได้แก่ ผู้ที่เป็นเจ้าของความคิดและได้ดำเนินการทำให้เกิดประดิษฐ์หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ขึ้น จึงเป็นผู้มีสิทธิขอรับสิทธิบัตร *(9) อย่างไรก็ตาม ผู้ประดิษฐ์หรือผู้ออกแบบที่จะมีสิทธิบัตรจะต้องมีลูกจ้างหรือผู้รับจ้างตามสัญญาจ้างที่มีวัตถุประสงค์ให้ทำการประดิษฐ์หรือออกแบบ ซึ่งสัญญาจ้างมิได้ระบุให้ลูกจ้างหรือผู้รับจ้างเป็นผู้มีสิทธิขอรับสิทธิบัตรและจะต้องมิใช่ข้าราชการหรือพนักงานองค์การของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจที่มีหน้าที่ทำการประดิษฐ์หรือออกแบบ เพราะในกรณีดังกล่าว นายจ้างหรือผู้ว่าจ้างหน่วยราชการ องค์การของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เป็นผู้ที่มีสิทธิขอรับสิทธิบัตร

ในกรณีที่บุคคลหลายคนทำการประดิษฐ์หรือออกแบบร่วมกัน บุคคลเหล่านั้นมีสิทธิขอรับสิทธิบัตรร่วมกัน ดังนั้น จึงต้องยื่นขอรับสิทธิบัตรร่วมกันทุกคน เว้นแต่ผู้ประดิษฐ์ร่วมหรือผู้ออกแบบร่วมบางคนจะไม่ยอมร่วมขอรับสิทธิบัตร หรือติดต่อไม่ได้ หรือไม่มีสิทธิขอรับสิทธิบัตร *(10) เนื่องจากสิทธิขอรับสิทธิบัตรเป็นทรัพย์สินอย่างหนึ่ง ถ้าผู้ประดิษฐ์หรือผู้ออกแบบตาย สิทธิดังกล่าวย่อมเป็นมรดกตกทอดไปสู่ทายาทของบุคคลดังกล่าว *(11)

(7.2) นายจ้างหรือผู้ว่าจ้าง หน่วยราชการ องค์การของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ สิทธิขอรับสิทธิบัตรสำหรับการประดิษฐ์หรือการออกแบบ ซึ่งลูกจ้างได้ประดิษฐ์หรือออกแบบขึ้นโดยการทำงานตามสัญญาจ้างหรือโดยสัญญาจ้างที่มีวัตถุประสงค์ให้ทำการประดิษฐ์หรือออกแบบยอมตกได้แก่นายจ้าง เว้นแต่สัญญาจ้างจะระบุไว้เป็นอย่างอื่น *(12) และในกรณีที่แม้สัญญาจ้างจะไม่เกี่ยวข้องกับการประดิษฐ์ แต่ลูกจ้างได้ทำการประดิษฐ์สิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยการใช้วิธีการ สกิดิหรือรายงานซึ่งลูกจ้างสามารถใช้หรือล่วงรู้ได้เพราะการเป็นลูกจ้างตามสัญญาจ้างนั้น สิทธิขอรับสิทธิบัตรก็ยอมตกเป็นของนายจ้างด้วยเช่นกัน *(13) อย่างไรก็ตาม ในกรณีต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นลูกจ้างมีสิทธิได้รับบำเหน็จพิเศษจากนายจ้าง สิทธิที่จะได้รับบำเหน็จพิเศษนี้เป็นสิทธิเด็ดขาด นายจ้างจะเขียนสัญญาตัดสัญญาจ้างดังกล่าวของลูกจ้างไม่ได้ อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญามีสิทธิกำหนดจำนวนบำเหน็จพิเศษให้แก่ลูกจ้างตามที่เห็นสมควร *(14)

ในกรณีที่ผู้ประดิษฐ์หรือผู้ออกแบบเป็นข้าราชการ พนักงานขององค์การของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ และข้าราชการหรือพนักงานดังกล่าวมีหน้าที่ที่จะต้องทำการประดิษฐ์หรือออกแบบ สิทธิขอรับสิทธิบัตรยอมตกได้แก่ หน่วยราชการ องค์การของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจนั้น โดยข้าราชการหรือพนักงานซึ่งเป็นผู้ประดิษฐ์หรือผู้ออกแบบนั้นมีสิทธิได้รับบำเหน็จพิเศษ เว้นแต่จะมีระเบียบกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น *(15)

/(7.3) ผู้รับโอน

* (9) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 10 วรรคแรก และมาตรา 65

* (10) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 15 และมาตรา 65

* (11) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 10 วรรคสอง และมาตรา 65 และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1599 และมาตรา 1600

* (12) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 11 วรรคแรก และมาตรา 65

* (13) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 11 วรรคสอง และมาตรา 65

* (14) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 12 และมาตรา 65

* (15) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 13 และมาตรา 65

- (7.3) ผู้รับโอนสิทธิขอรับสิทธิบัตรจากบุคคลอื่น สิทธิขอรับสิทธิบัตรเป็นทรัพย์สินซึ่งอาจโอนให้แก่กันได้ *(16) ดังนั้น ผู้ที่มีสิทธิขอรับสิทธิบัตร เช่น ผู้ประดิษฐ์ หรือผู้ออกแบบ หรือทายาทของผู้ประดิษฐ์หรือผู้ออกแบบ หรือนายจ้างหรือผู้ว่าจ้าง จึงอาจโอนสิทธิดังกล่าวให้แก่บุคคลอื่นได้ การโอนสิทธิบัตรต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้โอนและผู้รับโอน *(17) ในกรณีที่ผู้ประดิษฐ์ร่วมหลายคนเป็นผู้โอน ผู้ประดิษฐ์ร่วมทุกคนต้องลงลายมือชื่อร่วมกัน *(18) หากไม่ทำตามแบบที่กฎหมายกำหนดไว้ดังกล่าว การโอนย่อมตกเป็นโมฆะ *(19)

บุคคลที่มีสิทธิขอรับสิทธิบัตรทั้ง 3 ประเภทดังกล่าวข้างต้นจะต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทย หรือมีสัญชาติของประเทศที่ยินยอมให้บุคคลสัญชาติไทยขอรับสิทธิบัตรในประเทศนั้นได้ *(20)

8. สิทธิ หน้าที่ และข้อจำกัดของผู้ทรงสิทธิบัตร

ผู้ทรงสิทธิบัตร หมายถึง ผู้ได้รับสิทธิบัตรและรวมหมายถึงผู้รับโอนสิทธิบัตร

8.1 สิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตร

- (1) สิทธิเด็ดขาดที่จะใช้การประดิษฐ์หรือการออกแบบที่ได้รับสิทธิบัตรในทางการค้าและอุตสาหกรรมแต่เพียงผู้เดียว
- (2) อนุญาตให้บุคคลอื่นใช้การประดิษฐ์หรือการออกแบบนั้นภายในขอบเขตที่กฎหมายกำหนด
- (3) ใช้ถ้อยคำที่แสดงว่าได้รับสิทธิบัตร
- (4) โอนสิทธิบัตรให้บุคคลอื่น

8.2 หน้าที่ของผู้ทรงสิทธิบัตร

- (1) ใช้การประดิษฐ์หรือการออกแบบที่ได้รับสิทธิบัตรให้เป็นประโยชน์แก่สังคมภายในระยะเวลาที่กำหนด
- (2) เสียค่าธรรมเนียมรายปีตั้งแต่ปีที่ 5 ขึ้นไป

8.3 ข้อจำกัดสิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตร

- (1) ถ้าไม่ใช้การประดิษฐ์หรือการออกแบบให้เป็นประโยชน์ จะถูกจำกัดสิทธิ หรือเพิกถอน
 - (1.1) ถ้าไม่ผลิตในประเทศ บุคคลอื่นนำเข้าได้
 - (1.2) บุคคลอื่นขอใช้การประดิษฐ์หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ได้ ถ้าปรากฏว่าภายใน 3 ปี หลังจากได้รับสิทธิบัตร ผู้ได้รับสิทธิบัตร
 - (1.2.1) ไม่มีการผลิตผลิตภัณฑ์โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือ
 - (1.2.2) ผลิตไม่พอสสนองความต้องการของประชาชน หรือ
 - (1.2.3) ขายผลิตภัณฑ์ในราคาสูงเกินสมควร

//(1 3) สิทธิบัตร

* (16) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 10 วรรคสอง และมาตรา 65

* (17) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 12 และมาตรา 65

* (18) ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1361

* (19) ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 152

* (20) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 14

- (1.3) สิทธิบัตรจะถูกเพิกถอน หากมีข้อเท็จจริงตาม (1.2) ภายใน 6 ปี หลังจากได้รับสิทธิบัตร
- (2) ระยะเวลาที่ได้รับความคุ้มครอง
 - สิทธิบัตรการประดิษฐ์ 20 ปี
 - สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ 10 ปี

9. การเขียนคำขอรับสิทธิบัตร ตามพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2535

9.1 คำขอรับสิทธิบัตรการประดิษฐ์ มีหลักเกณฑ์และส่วนประกอบดังนี้

- (1) **แบบพิมพ์คำขอและเอกสารประกอบ** แบบพิมพ์คำขอต้องแสดงเจตนาของผู้ขอว่าต้องการที่จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย และแสดงหลักฐานว่าผู้ขอสิทธิขอรับสิทธิบัตรในฐานะอะไร รวมทั้งข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการขอรับสิทธิบัตร เช่น ชื่อ ที่อยู่ สัญชาติ ของผู้ขอรับสิทธิบัตร ชื่อและที่อยู่ของผู้ประดิษฐ์ และรายละเอียดเกี่ยวกับการขอรับสิทธิบัตรไว้ในประเทศอื่น (สำหรับการประดิษฐ์ที่ยื่นขอรับสิทธิบัตรในต่างประเทศแล้ว เป็นต้น)

แบบพิมพ์คำขอรับสิทธิบัตร ผู้ขอต้องใช้แบบพิมพ์ที่กรมทรัพย์สินทางปัญญากำหนดและจัดแบบพิมพ์ขึ้น ซึ่งได้แก่ แบบ สป/สม/001-ก ส่วนเอกสารประกอบคำขอมีอยู่ 2 ลักษณะคือ

(1.1) เอกสารหลักฐานแสดงสิทธิบัตร มีลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

- (1.1.1) ในกรณีที่ผู้ขอเป็นผู้ประดิษฐ์สิ่งขอรับสิทธิบัตร ผู้ขอจะต้องยื่นแบบพิมพ์สป/001-ก และสม/001-ก พร้อมกับการยื่นคำขอรับสิทธิบัตร
- (1.1.2) ในกรณีที่ผู้ขอมิใช่ผู้ประดิษฐ์แต่เป็นผู้มีสิทธิขอรับสิทธิบัตรในฐานะอื่น ๆ เช่น เป็น นายจ้าง หรือผู้ว่าจ้างของผู้ประดิษฐ์ หรือเป็นผู้รับโอนสิทธิขอรับสิทธิบัตรจะต้องยื่นเอกสารหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้มีสิทธิขอรับสิทธิบัตรในฐานะดังกล่าวด้วย

- (1.2) **เอกสารหลักฐานการมอบอำนาจให้ตัวแทนเป็นผู้กระทำการแทน** ผู้ขอจะต้องยื่นหนังสือมอบอำนาจให้ตัวแทนซึ่งได้ขึ้นทะเบียนไว้กับกรมทรัพย์สินทางปัญญาเป็นผู้ดำเนินการขอรับสิทธิบัตรแทนใน 2 กรณี คือ

- (1.2.1) ผู้ขอเป็นผู้ที่ไม่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย หนังสือมอบอำนาจจะต้องในตาริพับลิก (Notary Public) และจัดให้มีคำแปลเป็นภาษาไทย โดยมีคำรับรองของผู้แปลและผู้รับมอบอำนาจว่า เป็นคำแปลภาษาไทยที่ถูกต้องตรงกับหนังสือมอบอำนาจหรือคำรับรองนั้น
- (1.2.2) ผู้ขอเป็นผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยแต่ประสงค์จะมอบอำนาจให้บุคคลอื่นกระทำการแทน

- (2) **รายละเอียดการประดิษฐ์** เป็นหน้าที่ที่สำคัญที่สุดที่ผู้ประดิษฐ์ต้องกระทำเพื่อแลกเปลี่ยนกับผลประโยชน์ตามกฎหมาย รายละเอียดการประดิษฐ์จะต้องสมบูรณ์ รัดกุมและชัดเจนพอที่จะทำให้ผู้มีความชำนาญในระดับสามัญในศิลปะหรือวิทยาการที่เกี่ยวข้องสามารถทำและปฏิบัติตามการประดิษฐ์นั้นได้ และต้องระบุวิธีการในการประดิษฐ์ที่ดีที่สุดที่ผู้ประดิษฐ์จะพึงทราบได้ด้วย รายละเอียดการประดิษฐ์ต้องระบุชื่อที่แสดงถึงการประดิษฐ์ตามที่ปรากฏในคำขอรับสิทธิบัตร และต้อง
 - (2.1) อธิบายลักษณะและความมุ่งหมายของการประดิษฐ์

- (2.2) ระบุสาขาวิทยาการที่เกี่ยวข้องกับการประดิษฐ์
- (2.3) ชี้แจงภูมิหลังของศิลปะหรือวิทยาการที่เกี่ยวข้องที่จะทำให้เข้าใจการประดิษฐ์นั้นดีขึ้น และเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบ ทั้งนี้ ให้ระบุเอกสารที่เกี่ยวข้องด้วย (ถ้ามี)
- (2.4) เปิดเผยการประดิษฐ์โดยสมบูรณ์ รัดกุม และชัดเจน อันจะทำให้ผู้มีความรู้ความชำนาญในระดับสามัญในศิลปะหรือวิทยาการที่เกี่ยวข้องกับการประดิษฐ์สามารถทำและปฏิบัติตามการประดิษฐ์นั้นได้
- (2.5) อธิบายรูปเขียนแต่ละรูปโดยย่อ (ถ้ามี)
- (2.6) ระบุวิธีการในการประดิษฐ์ที่ดีที่สุดที่ผู้ประดิษฐ์ทราบ ทั้งนี้ ให้ยกตัวอย่างและอ้างถึงภูมิหลังของศิลปะหรือวิทยาการที่เกี่ยวข้อง หรือรูปเขียนด้วย ถ้าจำเป็น
- (2.7) แสดงให้เห็นว่าการประดิษฐ์นั้นสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการผลิตทางอุตสาหกรรม หัตถกรรม หรือพาณิชย์กรรมได้ หากไม่สามารถเข้าใจได้จากลักษณะของการประดิษฐ์
- (3) **ข้อถือสิทธิ** เป็นส่วนที่ผู้ขอรับสิทธิบัตรระบุถึงขอบเขตของการประดิษฐ์ที่ต้องการได้รับความคุ้มครอง ข้อถือสิทธิจะกำหนดขอบเขตอันเกี่ยวกับลักษณะของการประดิษฐ์ที่เป็นสิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตรที่บุคคลอื่นมีหน้าที่ที่จะต้องเคารพและละเว้นจากการกระทำอันจะเป็นการละเมิดสิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตร
- ข้อถือสิทธิเป็นการระบุถึงส่วนของการประดิษฐ์ที่ผู้ขอต้องการสงวนสิทธิมิให้คนอื่นแสวงหาประโยชน์จากการประดิษฐ์ โดยหลักการทั่วไปแล้ว ขอบเขตของการประดิษฐ์ที่ระบุในข้อถือสิทธิจะต้องไม่กว้างเกินไปกว่าที่ผู้ขอได้ทำการประดิษฐ์นั้น และที่ได้เปิดเผยในรายละเอียดการประดิษฐ์
- ข้อถือสิทธิจึงต้องระบุลักษณะของการประดิษฐ์ที่ผู้ขอประสงค์จะขอรับความคุ้มครองโดยชัดเจน รัดกุม และสอดคล้องกับรายละเอียดการประดิษฐ์
- ข้อถือสิทธิที่ใช้ระบุถึงลักษณะทางเทคนิคอันเป็นสาระสำคัญของการประดิษฐ์เรียกว่า "ข้อถือสิทธิหลัก" ส่วนข้อถือสิทธิที่ระบุถึงลักษณะทางเทคนิคอันเป็นลักษณะพิเศษหรือรายละเอียดปลีกย่อย เรียกว่า "ข้อถือสิทธิรอง" การอ้างถึงข้อถือสิทธิอื่นในข้อถือสิทธิอื่นนั้น จะต้องอ้างในลักษณะที่เป็นทางเลือกเท่านั้น
- (4) **รูปเขียน** จะต้องแสดงให้เห็นชัดเจน สอดคล้องกับรายละเอียดการประดิษฐ์และเป็นไปตามหลักวิชาการเขียนแบบ จะต้องเขียนด้วยหมึกสีดำเข้มที่สามารถอยู่ได้ทนนาน และห้ามระบายสีเขียนโดยใช้อุปกรณ์การเขียนแบบ มีสัดส่วนที่ถูกต้อง ใช้หมายเลข ตัวอักษรและเส้นอ้างอิง (Reference Line) ให้ชัดเจนและเข้าใจได้ง่ายและใช้สัญลักษณ์ (Drawing Symbols) กำกับประกอบ
- (5) **บทสรุปการประดิษฐ์** ผู้ขอจะต้องจัดทำบทสรุปการประดิษฐ์ในทุกกรณี โดยจะต้องระบุลักษณะทางเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับการประดิษฐ์โดยย่อ แต่ต้องเป็นไปในลักษณะที่จะทำให้เข้าใจได้ดีขึ้นถึงปัญหาทางเทคนิค ตลอดจนการแก้ปัญหาโดยการประดิษฐ์ และการใช้การประดิษฐ์นั้น โดยจะต้องรัดกุม ชัดแจ้งและมีถ้อยคำไม่เกิน 200 คำ
- ส่วนประกอบทั้ง 5 ส่วนของคำขอรับสิทธิบัตร นอกจากส่วนที่ 1 คือแบบพิมพ์คำขอแล้ว ส่วนอื่น ๆ คือรายละเอียดการประดิษฐ์ ข้อถือสิทธิ รูปเขียน และบทสรุปการประดิษฐ์ เป็นส่วนที่ผู้ขอจะต้องเตรียมจัดทำเองทั้งสิ้น

9.2 คำขอรับสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ มีหลักเกณฑ์และส่วนประกอบดังนี้

- (1) **แบบพิมพ์คำขอและเอกสารประกอบ** เป็นเอกสารที่แสดงเจตนาของผู้ขอว่าต้องการที่จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย เป็นการระบุและแสดงหลักฐานว่าผู้ขอมีสิทธิขอรับสิทธิบัตรในฐานะอะไร แบบพิมพ์คำขอรับสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ ผู้ขอต้องใช้แบบพิมพ์ที่กรมทรัพย์สินทางปัญญากำหนดและจัดพิมพ์ขึ้น ซึ่งได้แก่ แบบ สป/001-ก และ สม/001-ก (อันเป็นแบบพิมพ์คำขอที่ใช้สำหรับขอรับสิทธิบัตรการประดิษฐ์นั่นเอง) ส่วนเอกสารประกอบคำขอมีอยู่ 2 ลักษณะ เช่นเดียวกับในกรณีคำขอรับสิทธิบัตรการประดิษฐ์ คือ เอกสารหลักฐานแสดงสิทธิขอรับสิทธิบัตร และเอกสารหลักฐานการมอบอำนาจให้ตัวแทนเป็นผู้กระทำการแทน
- (2) **ข้อถือสิทธิ** เป็นส่วนที่ผู้ขอสิทธิบัตรระบุถึงขอบเขตการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ต้องการได้รับความคุ้มครอง เนื่องจากลักษณะของการออกแบบผลิตภัณฑ์ไม่ยุ่งยากซับซ้อนเหมือนกับการประดิษฐ์ กฎหมายจึงกำหนดให้ผู้ขอระบุถึงสิทธิเพียงข้อเดียวเท่านั้น ข้อถือสิทธิจะต้องระบุถึงลักษณะของการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ผู้ขอประสงค์จะได้รับความคุ้มครองโดยชัดเจน กล่าวคือ ผู้ขอต้องการที่จะได้รับความคุ้มครองในรูปร่างลักษณะ หรือลวดลาย หรือสีของผลิตภัณฑ์ต้องระบุให้ชัดเจน โดยทั่วไปแล้วผู้ขอจะระบุถึงลักษณะแบบผลิตภัณฑ์ด้วย
- (3) **ภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์** ภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ คือเป็นส่วนสำคัญที่สุดในคำขอรับสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ซึ่งผู้ขอจะต้องยื่นพร้อมกับแบบพิมพ์คำขอทุกกรณี จะแสดงเป็นรูปเขียน (Drawings) หรือภาพถ่าย (Photographs) ก็ได้ โดยปกติภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ต้องเป็นภาพขาวดำ เว้นแต่เป็นการขอรับความคุ้มครองในสีของผลิตภัณฑ์ ในกรณีเช่นนี้ ภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ต้องแสดงสีด้วย ข้อสำคัญคือ ต้องแสดงถึงลักษณะที่ต้องการได้รับความคุ้มครองทั้งหมด เช่น ถ้าเป็นการขอรับความคุ้มครองสำหรับรูปร่างลักษณะ ต้องแสดงรูปด้านต่าง ๆ และทัศนียภาพ (Perspective View) ของแบบผลิตภัณฑ์ดังกล่าว
- (4) **คำพรรณนาแบบผลิตภัณฑ์** ใช้ในกรณีที่ผู้ขอประสงค์จะชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับแบบผลิตภัณฑ์เพิ่มเติมเพื่อให้เจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นเข้าใจแบบผลิตภัณฑ์ที่ขอรับสิทธิบัตรได้ดีขึ้น กฎหมายไม่ได้กำหนดให้ผู้ขอต้องยื่นคำพรรณนาแบบผลิตภัณฑ์ เนื่องจากการออกแบบผลิตภัณฑ์เป็นลักษณะภายนอกของผลิตภัณฑ์ ซึ่งปกติอาจแสดงให้เห็นได้โดยละเอียดและชัดเจนโดยภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์อยู่แล้ว แต่ถ้าประสงค์ที่จะยื่นคำขอพรรณนาแบบผลิตภัณฑ์เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวข้างต้น ก็ควรเขียนเพียงสั้น ๆ คือไม่ควรเกิน 100 คำ

10. ขั้นตอนการขอรับสิทธิบัตร และขั้นตอนการพิจารณาออกสิทธิบัตร

- (1) **การยื่นคำขอรับสิทธิบัตร** ทำได้ 2 วิธี คือ นำคำขอไปยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ หรือส่งคำขอดังกล่าวโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนถึงพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์

ค่าธรรมเนียมค่าขอรับสิทธิบัตรที่ผู้ขอจะต้องชำระพร้อมกับค่าขอเมื่อยื่นคำขอ ในกรณีทั่วไป ผู้ขอจะต้องเสียจำนวน 1,000 บาท แต่ถ้าผู้ขอเป็นบุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทย มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย และเป็นผู้ประดิษฐ์หรือผู้ออกแบบสิ่งทีขอรับสิทธิบัตรนั่นเอง มีสิทธิขอลดค่าธรรมเนียมค่าขอรับสิทธิบัตรได้ครั้งหนึ่ง คือเสียค่าธรรมเนียมดังกล่าวเพียง 500 บาท หรือถ้าผู้ขอไม่มีทรัพย์สินพอจะเสียค่าธรรมเนียมได้ ก็มีสิทธิขอยกเว้นค่าธรรมเนียมค่าขอรับสิทธิบัตรดังกล่าวได้ทั้งหมด ผู้ขอที่ประสงค์ขอลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมจะต้องยื่นคำขอโดยใช้แบบพิมพ์ที่กรมทรัพย์สินทางปัญญา กำหนดและจัดพิมพ์ขึ้น คือ แบบ สป/011-ก และ สผ/011-ก พร้อมกับคำขอรับสิทธิบัตร

(2) **ขั้นตอนการพิจารณาออกสิทธิบัตร** เป็นส่วนที่เกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่ผู้ขอและผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ จะต้องใส่ใจและใช้สิทธิเข้าดำเนินการเพื่อรักษาประโยชน์ของตนเองโดยขั้นตอนดังต่อไปนี้

(1) **การตรวจสอบเบื้องต้น** เจ้าหน้าที่จะตรวจดูว่าคำขอนั้นมีส่วนประกอบและเอกสารครบถ้วนหรือไม่ โดยจะทำการตรวจสอบเบื้องต้นอันเป็นการตรวจดูว่าส่วนประกอบคำขอแต่ละส่วนถูกต้องหรือไม่ การประดิษฐ์ที่ต้องห้ามมิให้ขอรับสิทธิบัตรหรือไม่ และผู้ขอรับสิทธิบัตรเป็นผู้มีสิทธิขอรับสิทธิบัตรหรือไม่เป็น

(2) **การประกาศโฆษณาคำขอ** หลังจากผ่านการตรวจสอบเบื้องต้นแล้วเจ้าหน้าที่จะดำเนินการประกาศโฆษณาคำขอ โดยแจ้งให้ผู้ขอส่งแม่พิมพ์รูปเขียน หรือภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์และชำระค่าธรรมเนียมประกาศโฆษณา จำนวน 500 บาท ภายใน 60 วัน ค่าธรรมเนียมดังกล่าวขอลดและยกเว้นได้ในกรณีเช่นเดียวกับค่าธรรมเนียมค่าขอรับสิทธิบัตร

(3) **การคัดค้าน** เมื่อได้มีการประกาศโฆษณาคำขอแล้ว บุคคลใดที่เห็นว่าตนมีสิทธิขอรับสิทธิบัตรดีกว่าผู้ขอ หรือเห็นว่าการประดิษฐ์หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ไม่มีลักษณะตามที่กฎหมายกำหนด หรือเป็นสิ่งที่กฎหมายห้ามมิให้ขอรับสิทธิบัตร หรือผู้ขอไม่มีสิทธิขอรับสิทธิบัตร บุคคลนั้นมีสิทธิยื่นคำคัดค้านต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน 180 วัน นับแต่วันประกาศโฆษณาโดยใช้แบบพิมพ์ที่กรมทรัพย์สินทางปัญญา กำหนดและจัดพิมพ์ขึ้น คือ แบบ สป/007-ค ในกรณีที่เป็นการคัดค้านการขอรับสิทธิบัตรการประดิษฐ์ และแบบ สผ/007-ค ในกรณีที่เป็นการคัดค้านการขอรับสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ ผู้คัดค้านจะต้องเสียค่าธรรมเนียมคำคัดค้านการขอรับสิทธิบัตร จำนวน 500 บาท เมื่อมีการคัดค้านพนักงานเจ้าหน้าที่จะส่งสำเนาคำคัดค้านไปยังผู้ขอ ผู้ขอจะต้องยื่นคำโต้แย้งเพื่อชี้แจงเหตุผลหรือแสดงหลักฐานหักล้างคำคัดค้านภายใน 90 วัน นับแต่วันที่ได้รับสำเนาคำคัดค้าน ถ้าผู้ขอไม่ยื่นคำโต้แย้งภายในกำหนดดังกล่าว กฎหมายถือว่าผู้ขอละทิ้งคำขอรับสิทธิบัตรนั้น หลังจากที่มีการคัดค้านและโต้แย้งแล้ว ผู้ขอหรือผู้คัดค้านจะนำพยานหลักฐานมาแสดงหรือแถลงเพิ่มเติมก็ได้ อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญาจะเป็นผู้วินิจฉัยว่าคำคัดค้านมีเหตุผลและหลักฐานสนับสนุนเพียงพอหรือไม่ เมื่ออธิบดีมีคำวินิจฉัยหรือคำสั่งอย่างใด พนักงานเจ้าหน้าที่จะแจ้งคำวินิจฉัยหรือคำสั่งนั้นไปยังผู้คัดค้านและผู้ขอพร้อมด้วยเหตุผล ซึ่งผู้ขอหรือผู้คัดค้านมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของอธิบดีต่อคณะกรรมการสิทธิบัตรต่อไปได้

(4) การตรวจสอบการประดิษฐ์หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ เป็นขั้นตอนที่เจ้าหน้าที่จะดำเนินการพิจารณา

ว่าการประดิษฐ์หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ขอรับสิทธิบัตรมีลักษณะตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ ขั้นตอนการตรวจสอบการประดิษฐ์และการตรวจสอบการออกแบบผลิตภัณฑ์ตามกฎหมายมีความแตกต่างกันคือ ในกรณีที่เป็นการขอรับสิทธิการประดิษฐ์ เจ้าหน้าที่จะดำเนินการตรวจสอบการประดิษฐ์ก็ต่อเมื่อผู้ขอได้ยื่นคำขอให้ตรวจสอบการประดิษฐ์นับแต่วันประกาศโฆษณา หรือ 1 ปี นับแต่วันที่คำวินิจฉัยถึงที่สุด (ในกรณีที่มีการคัดค้าน) แล้วแต่ระยะเวลาใดจะสิ้นสุดลงทีหลัง ผู้ขอจะต้องชำระค่าธรรมเนียมคำขอให้ตรวจสอบการประดิษฐ์จำนวน 500 บาท ค่าธรรมเนียมดังกล่าวลดลงและยกเว้นได้ในกรณีเช่นเดียวกับค่าธรรมเนียมคำขอรับสิทธิบัตร แต่ในกรณีที่เป็นการขอรับสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ ผู้ขอไม่ต้องยื่นคำขอให้ตรวจสอบแต่ประการใด

ในการตรวจสอบการประดิษฐ์หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ เจ้าหน้าที่จะตรวจสอบกับรายละเอียดในเอกสารสิทธิบัตรของไทยและของต่างประเทศที่กรมทรัพย์สินทางปัญญามีอยู่ ในปัจจุบันได้ขอให้สำนักงานสิทธิบัตรแห่งออสเตรเลีย และสำนักงานสิทธิบัตรแห่งยุโรป ทำการตรวจสอบการประดิษฐ์ให้ หากผู้ขอเป็นคนไทยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบ แต่ถ้าหากผู้ขอเป็นคนต่างประเทศ และกรมทรัพย์สินทางปัญญาส่งไปตรวจสอบที่ออสเตรเลีย ผู้ขอจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบดังกล่าว ซึ่งในปัจจุบัน (พ.ศ. 2531) กำหนดไว้รายละเอียด 16,000 บาท

(5) การรับจดทะเบียนและออกสิทธิบัตร หลังจากการตรวจสอบการประดิษฐ์ หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์

แล้ว เจ้าหน้าที่จะเสนอรายงานการตรวจสอบต่ออธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา ถ้าอธิบดีเห็นสมควรออกสิทธิบัตรให้แก่ผู้ขอโดยไม่มีการคัดค้าน หรือมีการคัดค้านแต่อธิบดีเห็นว่าผู้ขอเป็นผู้มีสิทธิได้รับสิทธิบัตรตามกฎหมาย อธิบดีจะสั่งให้รับจดทะเบียนการประดิษฐ์หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์และออกสิทธิบัตรให้แก่ผู้ขอ โดยเจ้าหน้าที่จะแจ้งให้ผู้ขอชำระค่าธรรมเนียมการออกสิทธิบัตรจำนวน 1,000 บาท ซึ่งผู้ขอจะต้องชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าวภายใน 60 วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้ง มิฉะนั้นกฎหมายจะถือว่าผู้ขอละทิ้งคำขอ เมื่อได้รับชำระค่าธรรมเนียมแล้ว เจ้าหน้าที่จดทะเบียนและออกสิทธิบัตรให้แก่ผู้ขอภายใน 15 วัน

11. โครงสร้างและการเขียนสิทธิบัตร กฎหมายกำหนดให้ต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (1) ชื่อที่แสดงถึงการประดิษฐ์
- (2) ลักษณะและความมุ่งหมายของการประดิษฐ์
- (3) รายละเอียดการประดิษฐ์ที่มีข้อความสมบูรณ์ รัดกุม และชัดเจน อันจะทำให้ผู้มีความชำนาญในระดับสามัญในศิลปะหรือวิทยาการที่เกี่ยวข้องสามารถทำและปฏิบัติการตามการประดิษฐ์นั้นได้ และต้องระบุวิธีการในการประดิษฐ์ที่ดีที่สุดที่ผู้ประดิษฐ์ที่พึงทราบได้
- (4) ข้อถ้อยสิทธิโดยชัดแจ้ง
- (5) รายการอื่นตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง * (21)

* (21) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 17

โครงสร้างและการเขียนสิทธิบัตรของประเทศต่าง ๆ มีหลักเกณฑ์ที่สำคัญเหมือนกัน จะต่างกันเฉพาะข้อปลีกย่อยบางอย่าง หัวข้อของสิทธิบัตรที่สำคัญนอกเหนือจากหัวข้อดังกล่าว คือ

ภูมิหลังของศิลปะวิทยาการที่เกี่ยวข้องกับการประดิษฐ์ (PRIOR ART)

การเปิดเผยการประดิษฐ์โดยสมบูรณ์ (PATENT DISCLOSURE) เป็นส่วนใหญ่ของเนื้อหาในสิทธิบัตร
บทสรุปการประดิษฐ์ (ABSTRACT)

เพื่อรักษาผลประโยชน์ของประชาชน กฎหมายได้กำหนดหลักเกณฑ์ของการเขียนสิทธิบัตรไว้ อย่างละเอียดรัดกุม ในขณะที่เดียวกันตัวแทนของผู้ขอสิทธิบัตร (Patent agent) ก็พยายามรักษาประโยชน์ของลูกความให้มากที่สุด หลักเกณฑ์ลำดับและลักษณะที่จำเป็นของสิทธิบัตรอย่างน้อยต้องมีครบทั้ง 3 ข้อที่กฎหมายกำหนดไว้ต่อไปนี้ คือ

- (1) เป็นของใหม่ (Novelty) ไม่เคยเปิดเผยที่ไหนมาก่อน
- (2) มีขั้นการประดิษฐ์สูงขึ้น (Inventive step)
- (3) สามารถประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรม (Utilities)

การเขียนสิทธิบัตรต้องใช้ข้อความที่ชัดเจน ถูกต้องไม่กำกวม ต้องไม่มีข้อความที่ไม่จริง หรือทำให้เข้าใจผิดโดยเฉพาะต้องไม่จงใจทำให้เข้าใจผิด ต้องให้ข้อมูลทั้งหมดที่มีประโยชน์ในการประดิษฐ์และต้องอธิบายให้ชัดเจน ถ้าไม่บอกไว้สิทธิบัตรนั้นอาจไม่สมบูรณ์

การเขียนข้อถ้อยสิทธิ (Claims) คือ การบอกขอบเขตของการประดิษฐ์ ถ้าขอบเขตของการประดิษฐ์กว้างเกินไปข้อถ้อยสิทธินั้นไม่สามารถบังคับได้ (Invalid) ข้อถ้อยสิทธิจะต้องชัดเจนและสั้น ข้อถ้อยสิทธิจะกล่าวถึงสิ่งที่คนทั่วไปรู้มาก่อนแล้วไม่ได้ ข้อถ้อยสิทธิจะคลุมได้เฉพาะเรื่องที่ได้อธิบายมาก่อนแล้วใน Patent disclosure เท่านั้น จะคลุมนอกเหนือจากนั้นไม่ได้ หลักเกณฑ์ของผู้ตรวจสอบสิทธิบัตร (Examiner) ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และเทคนิคการเขียนของ Patent agent นั้น มีอยู่มากมายซับซ้อน ซึ่งเป็นการต่อสู้ในสาขาอาชีพที่ต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ทั้งด้านกฎหมายและด้านเทคนิค

เนื่องจากโครงสร้างของสิทธิบัตรต่าง ๆ มีลักษณะที่เหมือนกันนี้ ช่วยให้ผู้อ่านสิทธิบัตรซึ่งอาจจะไม่มีความคุ้นเคยในเรื่องที่อ่านมาก่อนเลย ก็สามารถเข้าใจเรื่องราวและ concept ได้ชัดเจน โดยรู้ภูมิหลังของศิลปะวิทยา (prior art) ว่ามีใครทำอะไรมาก่อนอย่างไรบ้าง ผู้ขอสิทธิบัตรมีวิธีแก้ปัญหาโดยละเอียดอย่างไร (disclosure) จากข้อถ้อยสิทธิจะได้หลักการสำคัญของการประดิษฐ์ใหม่อะไรบ้าง ถ้ามีเวลาน้อยก็อ่านเฉพาะสรุป (abstract) ก่อน หรือถ้าอยากรู้ละเอียดในเรื่องนี้มากขึ้นก็ค้นต่อจากเอกสารอ้างอิงที่กล่าวไว้ใน prior art เมื่ออ่านเข้าใจแจ่มแจ้งแล้วอาจเกิดความคิดใหม่ที่จะปรับปรุงวิธีการนั้นให้ดีขึ้น และนำไปทดลองค้นคว้าจนได้สิทธิบัตรใหม่ของตนเองขึ้นมาก็ได้

เรื่องราวที่เปิดเผยในสิทธิบัตร เป็นความรู้ที่ใหม่ที่สุดยังไม่เคยเปิดเผย มาก่อนในที่ใด (ตามข้อบังคับของกฎหมาย) เพราะผู้ประดิษฐ์จะต้องชิงจดก่อนผู้อื่นจึงจะมีสิทธิในการประดิษฐ์ ความรู้เหล่านี้ส่วนมากจะใช้เวลาหลายปี หลังจากนั้นจึงมีผู้นำไปใช้ประโยชน์ หรือเผยแพร่ในเอกสารอื่น เช่น การประดิษฐ์โทรศัพท์ พิมพ์ในหนังสือสิทธิบัตรในปี ค.ศ.1923 แต่พิมพ์ในเอกสารอื่นทั่วไปครั้งแรกในปี ค.ศ.1928 การประดิษฐ์เครื่องยนต์ไอพ่น พิมพ์ในหนังสือสิทธิบัตรในปี ค.ศ.1936 แต่พิมพ์ในเอกสารอื่นครั้งแรกในปี ค.ศ.1946

12. ปัญหาที่มีมักจะพบบ่อย ๆ ในการเขียนข้อถือสิทธิ

(1) **ลำดับของข้อถือสิทธิ** การขอถือสิทธิในผลิตภัณฑ์ หรือกรรมวิธี เครื่องมือ เครื่องอุปกรณ์เครื่องใช้และการใช้ ในคำขอรับสิทธิบัตรของประเทศในยุโรป ยินยอมให้มีข้อถือสิทธิเหล่านั้นอยู่ในคำขอรับสิทธิบัตรเดียวกันได้ แต่ตาม พ.ร.บ. สิทธิบัตรไทย การขอถือสิทธิในลักษณะของการประดิษฐ์ที่ถือว่าเป็นการประดิษฐ์อย่างเดียวกันต้องมีลักษณะดังนี้

(1.1) ข้อถือสิทธิหลักที่ระบุผลิตภัณฑ์ที่จะรับความคุ้มครอง จะต้องระบุกรรมวิธีในการผลิต และการใช้ผลิตภัณฑ์นั้นไว้ในข้อถือสิทธิอื่น

(1.2) ข้อถือสิทธิหลักที่ระบุกรรมวิธีที่ขอรับความคุ้มครองจะต้องระบุอุปกรณ์ และ/หรือ เครื่องมือที่ใช้ในกรรมวิธีนั้น

- **การอ้างถึงข้อถือสิทธิอื่นในข้อถือสิทธิรอง** ในการอ้างถึงข้อถือสิทธิอื่นในข้อถือสิทธิรองนั้น จะต้องอ้างในลักษณะที่เป็นทางเลือกเท่านั้น เนื่องจากในการคุ้มครองตามกฎหมายนั้น จะต้องพิจารณาตามข้อความในข้อถือสิทธิแต่ละข้อ ดังนั้นในการอ้างถึงข้อถือสิทธิอื่นนั้นจะต้องใช้คำว่า "หรือ" หรืออาจใช้คำว่า "ตามที่ระบุในข้อถือสิทธิข้อใดข้อหนึ่งข้างต้น" แทนคำว่า "ว่า" ตามที่ระบุไว้ในข้อถือสิทธิข้อใด ๆ ข้างต้น"

- **การอ้างถึงรายการในรายละเอียดการประดิษฐ์** ในข้อถือสิทธิจะต้องไม่อ้างถึงรายการที่เกี่ยวข้องในลักษณะทางเทคนิคของการประดิษฐ์ เช่น การอ้างถึงการทดลองอ้างถึงรูปเขียน (แต่ในคำขอรับสิทธิบัตรของประเทศในยุโรปจะยินยอมให้มีการอ้างในลักษณะเหล่านี้ในข้อถือสิทธิได้)

- **ข้อถือสิทธิที่มีความหมายเหมือนกัน** ข้อถือสิทธิที่เป็นขบวนการอาจหมายถึงข้อถือสิทธิการใช้ด้วย ซึ่งจะพบมากในคำขอรับสิทธิบัตรด้านเคมี ตัวอย่างเช่น การใช้สาร 'x' ดังนั้น การเขียนข้อถือสิทธิจึงควรเลือกใช้อย่างใดอย่างหนึ่ง การใช้สารหรือสารผสมเพื่อกระทำหรือบำบัดรักษาต่อคนหรือสัตว์ หรือการใช้เพื่อวินิจฉัยโรคโดยกระทำต่อคนหรือสัตว์ จะมีความหมายเหมือนกับวิธีการซึ่งขอรับสิทธิบัตรไม่ได้

(2) **ความหมายและขอบเขตของคำต่าง ๆ ที่ใช้ในข้อถือสิทธิ** โดยทั่วไปคำที่ใช้ในข้อถือสิทธินั้น จะต้องมีความหมายและมีขอบเขตอย่างสามัญทั่วไปในขอบข่ายของเนื้อหาที่เกี่ยวกับกัน ยกเว้นในกรณีพิเศษที่ผู้ประดิษฐ์ได้ให้ความหมายเฉพาะเจาะจงไว้ในรายละเอียดของการประดิษฐ์ โดยระบุถึงคำจำกัดความหมายไว้ว่า ต้องการให้คำต่าง ๆ มีขอบข่ายแคบลงหรือกว้างขึ้น เช่น กรณีคำว่า กลุ่มอัลคิลที่มีน้ำหนักโมเลกุลต่ำ โดยปกติจะหมายถึงกลุ่มอัลคิลที่มีจำนวนอะตอมของคาร์บอนตั้งแต่ 1 ถึง 10 แต่หากในกรณีที่ต้องการความหมายเฉพาะเจาะจง ผู้ประดิษฐ์อาจกำหนดหรือระบุไว้เพียงว่า หมายถึงกลุ่มอัลคิลที่มีจำนวนอะตอมของคาร์บอนตั้งแต่ 1-5 ก็ได้ แต่อย่างไรก็ตามต้องแน่ใจว่าความหมายของคำที่ใช้เหล่านั้นจะต้องปรากฏความหมายอย่างชัดเจนในข้อถือสิทธิโดยตัวของมันเองด้วย

การใช้คำในข้อถือสิทธิ บางครั้งหากดูอย่างผิวเผิน ๆ จะไม่แตกต่างกันมากนัก แต่ถ้ามองลึกลงไปแล้ว ความหมายและขอบข่ายของคำจะผิดแผกไป ทำให้ขอบข่ายของข้อถือสิทธิแตกต่างกันไปด้วย เช่น การใช้คำว่า comprising, containing, including, consisting คำเหล่านี้หาก-

มองอย่างผิวเผินหรือใช้คำแปลที่ไม่รัดกุมแล้ว จะทำให้ความหมายผิดไปจากจุดมุ่งหมายของผู้ประดิษฐ์ เพราะคำว่า comprising นั้น จะใช้เมื่อต้องการแสดงว่า 'อย่างน้อยที่สุดประกอบด้วย' ตัวอย่างของข้อถือสิทธิทำนองนี้ เช่น สิ่งประกอบหนึ่งอย่างน้อยประกอบด้วย (comprising) เกลืออินทรียี่ต่างต่างหรือองค์ประกอบสารโพลีเอทิลีน กลัยคอล การใช้คำว่า 'comprising' นี้ แสดงว่าข้อถือสิทธิได้เปิดกว้างไว้ สำหรับส่วนผสมอื่น ๆ ด้วย ซึ่งหากใช้คำว่า 'ประกอบด้วย' ในภาษาไทย สำหรับคำว่า 'comprising' แล้ว จะทำให้ไม่ตรงกับความหมายโดยแท้จริง ดังนั้นจึงควรระมัดระวังเรื่องนี้เป็นพิเศษ ส่วนคำว่า 'consisting of' นั้น แสดงว่าผู้ประดิษฐ์ต้องการจำกัดเฉพาะสิ่งที่ได้ระบุไว้ในข้อถือสิทธิเท่านั้น

13. ความผิดทางอาญาและบทกำหนดโทษเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิบัตร

(1) เจ้าพนักงานผู้ไต่ฝ่าฝืน

- เปิดเผยแพร่รายละเอียดการประดิษฐ์ หรือทำให้บุคคลใดตรวจหรือคัดสำเนารายละเอียดการประดิษฐ์ ไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ก่อนมีการประกาศโฆษณาตามมาตรา 28 *(22)
 - เปิดเผยแพร่สารสำคัญหรือรายละเอียดการประดิษฐ์โดยรู้ย่อว่าอธิบดีสั่งให้ปกปิดเป็นความลับ *(23)
 - เปิดเผยแพร่รายละเอียดการออกแบบผลิตภัณฑ์ หรือทำให้บุคคลใดตรวจหรือคัดสำเนารายละเอียดผลิตภัณฑ์ที่ยื่นคำขอรับสิทธิบัตรนั้น *(24)
- ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 200,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ *(25)

(2) บุคคลใดฝ่าฝืน

- เปิดเผยแพร่รายละเอียดการประดิษฐ์โดยรู้ย่อว่าการประดิษฐ์นั้นได้มีผู้ยื่นคำขอรับสิทธิบัตรไว้แล้ว และโดยประการอื่นที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ยื่น *(26)
 - เปิดเผยแพร่รายละเอียดการออกแบบผลิตภัณฑ์ โดยรู้ย่อว่าการออกแบบผลิตภัณฑ์นั้นได้มีผู้ยื่นคำขอรับสิทธิบัตรไว้แล้ว และโดยประการอื่นที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ยื่น *(27)
- ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน ปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ *(28)

(3) บุคคลใดฝ่าฝืน

- เปิดเผยแพร่สารสำคัญหรือรายละเอียดการประดิษฐ์โดยรู้ย่อว่าอธิบดีได้สั่งให้ปิดไว้เป็นความลับ *(29)

/ต้องระวางโทษ

* (22) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 21

* (23) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 23 วรรคสอง

* (24) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 65 ประกอบด้วยมาตรา 21

* (25) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 81

* (26) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 22

* (27) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 65 ประกอบด้วยมาตรา 22

* (28) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 82

* (29) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 23 วรรคสอง

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 50,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ *(30)

(4) บุคคลใด

- ไม่แจ้งข้อมูลหรือไม่ส่งเอกสารเกี่ยวข้องเท็จจริงที่เกี่ยวกับ ราคา ยา ต้นทุนการผลิตและการจำหน่ายยา รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตรผลิตภัณฑ์ยา หรือกรรมวิธีเกี่ยวกับยา หรือสิ่งผสมของยา *(31)

- ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการสิทธิบัตรยา ซึ่งให้ส่งข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น หรือส่งข้อมูลหรือเอกสารที่เกี่ยวกับราคา ยา ต้นทุนการผลิตและการจำหน่ายยา และรายละเอียดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ยา หรือกรรมวิธีเกี่ยวกับยา หรือสิ่งผสมของยา *(32)

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน ปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ *(33)

(5) บุคคลใดได้มาหรือล่วงรู้ข้อเท็จจริงเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วเปิดเผยเท็จจริงนั้นในประการที่น่าจะเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 200,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ *(34)

(6) บุคคลใดกระทำความผิดตามมาตรา 82 ทวิ (คือไม่แจ้งข้อมูล หรือไม่ส่งเอกสาร หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการสิทธิบัตร) เป็นความผิดต่อเนื่อง

ต้องระวางโทษปรับวันละไม่เกิน 100,000 บาท *(35)

(7) ห้ามมิให้ผู้ใด

- ซึ่งไม่มีสิทธิตาม พ.ร.บ. สิทธิบัตร ใช้คำว่า "สิทธิบัตรไทย" หรืออักษร สบท. หรืออักษรต่างประเทศที่มีความหมายเช่นเดียวกันหรือคำอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกันให้ปรากฏที่ผลิตภัณฑ์ ภาชนะบรรจุ หรือหีบห่อของผลิตภัณฑ์ หรือในการโฆษณาการประดิษฐ์หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ใดๆ *(36)

- ใช้คำว่า "รอรับสิทธิบัตร" หรือคำอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกันให้ปรากฏที่ผลิตภัณฑ์ ภาชนะบรรจุ หรือหีบห่อของผลิตภัณฑ์ หรือในการโฆษณาการประดิษฐ์หรือแบบผลิตภัณฑ์ใด ๆ เว้นแต่เป็นผู้ขอรับสิทธิบัตรและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาค่าของมัน *(37)

บุคคลใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ *(38)

//(8) บุคคล

* (30) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 83

* (31) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 55 ทวิ

* (32) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 55 จัตวา วรรคสอง

* (33) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 83 ทวิ

* (34) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 83 ตี

* (35) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 83 จัตวา

* (36) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 75

* (37) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 76

* (38) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 84

(8) บุคคลใด

- กระทำการผลิต ใช้ ขาย มีไว้เพื่อขาย เสนอขาย หรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งผลิตภัณฑ์ตามสิทธิบัตร โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ทรงสิทธิบัตร
- กระทำการใช้กรรมวิธีตามสิทธิบัตร ผลิตใช้ ขาย มีไว้เพื่อขาย เสนอขาย หรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งผลิตภัณฑ์โดยใช้กรรมวิธีตามสิทธิบัตร โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ทรงสิทธิบัตร *(39)
- ใช้แบบผลิตภัณฑ์ตามสิทธิบัตร หรือขาย หรือมีไว้เพื่อขาย หรือเสนอขาย หรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งผลิตภัณฑ์ที่ใช้แบบผลิตภัณฑ์ตามสิทธิบัตร โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ทรงสิทธิบัตร *(40)
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 400,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ *(41)

(9) บุคคลใด

- ยื่นขอรับสิทธิบัตรการประดิษฐ์หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ โดยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จแก่พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อให้ได้ไปซึ่งสิทธิบัตร
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ *(42)

(10) นิติบุคคลใด

- กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัติสิทธิบัตรนี้ ผู้ดำเนินกิจการหรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนด สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำของนิติบุคคลนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย *(43)

14. การคุ้มครองสิทธิบัตรระหว่างประเทศ การบริหารงานเกี่ยวกับสิทธิบัตรระหว่างประเทศนั้นมืองค์กรหรือสถาบันที่จัดตั้งขึ้นหลายสถาบันด้วยกัน ทั้งนี้เพื่อความสะดวกเกี่ยวกับการตรวจสอบสิทธิบัตร และการคุ้มครองสิทธิบัตรระหว่างประเทศ การจัดตั้งองค์กรเหล่านี้ได้มีข้อตกลงระหว่างประเทศ (International Agreement) ที่สำคัญมีดังต่อไปนี้

- (1) อนุสัญญาแห่งกรุงปารีส (The Paris Convention) หรือมีชื่อเรียกกันทั่วไปว่า (The International Convention) อันเป็นข้อตกลงระหว่างประเทศเพื่อให้ความคุ้มครองเกี่ยวกับทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม (Industrial Property) อันรวมถึงการคุ้มครองสิทธิบัตรด้วย ซึ่งเริ่มจัดให้มีขึ้นในกรุงปารีสในปี ค.ศ.1883 ซึ่งเรียกว่า (International Convention for the Protection of Industrial Property) ต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้าย ณ กรุงสต็อกโฮล์ม ในปี ค.ศ. 1967 ซึ่งข้อตกลงฉบับนี้เรียกว่า (The International Convention)

/วัตถุประสงค์

* (39) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 36
* (39) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 36
* (40) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 63
* (41) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 85
* (42) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 87
* (43) พระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 88

วัตถุประสงค์อันเป็นสาระสำคัญแห่งอนุสัญญานี้ก็เพื่อให้เกิดความเสมอภาคในกลุ่มประเทศสมาชิก ในการที่จะยื่นขอรับสิทธิบัตรในประเทศภาคีสมาชิกอื่น ๆ ภายหลังจากที่ได้ยื่นขอรับสิทธิบัตรในประเทศ ของตนส่วนหน่วยงานหรือสำนักงานที่รับผิดชอบในการบริหารได้แก่

"The Burecun Internationouse Reunis Pour La Protection de la Propriete Ctuelle" ซึ่งมีชื่อเรียกกันทั่วไป ว่า "BIRPI" ซึ่งสำนักงานตั้งอยู่ ณ 32 Chemin des colomdettes 1211 Geneva Switzerland

- (2) สถาบันสิทธิบัตรระหว่างประเทศ (International Patent Institute) เป็นสถาบันที่รวบรวมข่าวสารทางวิทยาการอันเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งประดิษฐ์ที่ขอรับสิทธิบัตร เพื่อประโยชน์ ต่อการตรวจสอบสิทธิบัตรอันเป็นการอำนวยความสะดวกแก่รัฐบาลหรือโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ สถาบันนี้ได้มีการลงนามจัดตั้งครั้งแรกในปี ค.ศ.1947 ต่อมาในปี ค.ศ.1965 ซึ่งได้มีการจัดตั้งขึ้น สำเร็จซึ่งเรียกว่า Institute International des Breuets International Institute อันมีชื่อเรียกกันทั่วไปว่า I.I.B. ซึ่งมีสำนักตั้งอยู่ ณ "PO Box 5021 the Hague, Netherland"
- (3) สำนักงานข่าวสารเกี่ยวกับกฎหมายสิทธิบัตร (European Convention Relating to Formality Prequred for Patent Application) ข้อตกลงฉบับนี้ได้มีการลงนามเพื่อจัดตั้งเมื่อวันที่ 11 ธันวาคม ค.ศ.1953 แต่มีผลบังคับในวันที่ 1 มิถุนายน ค.ศ.1955 อันเป็นสำนักงานที่มีหน้าที่ให้ข่าวสารเกี่ยวกับกฎหมาย แบบ หรือเอกสารที่ใช้สำหรับการยื่นขอรับสิทธิบัตรในกลุ่มประเทศที่เป็น ภาคีสมาชิก
- (4) สำนักงานจำแนกสิทธิบัตรระหว่างประเทศ (Council of Europe Convention on the International Classification of Patent for Invention) สำนักงานนี้ได้มีการจัด ตั้งขึ้นในปี ค.ศ.1954 ซึ่งมีชื่อเรียกกันทั่วไปว่า "I.P.C." วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งก็เพื่อให้เป็น หน่วยงานที่จัดจำแนกประเภทของสิทธิบัตรและอำนวยความสะดวกในการตรวจสอบสิทธิบัตรระหว่าง ประเทศ
- (5) องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (The World Intellectual Property Organization) ซึ่งเรียกกันทั่วไปว่า "WIPO" องค์การนี้ได้มีการลงนามเพื่อจัดตั้ง ณ สต็อกโฮล์ม เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม ค.ศ.1967 ซึ่งอนุสัญญานี้เริ่มมีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 20 เมษายน ค.ศ.1970 วัตถุประสงค์ ในการจัดตั้ง "WIPO" ก็เพื่อส่งเสริมการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ให้มี ประสิทธิภาพและกว้างขวางยิ่งขึ้น โดยได้รับความร่วมมือจากองค์การคุ้มครองทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม (The Paris Convention)

ความตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางด้านทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม

- Strasborg Agreement (1963)

- European Patent Convention (1962 and amended 1970)

- Common Market Patent Convention

- Paris Convention for the Protection of Industrial Property (WIPO)

- (1883, revised 1900, 1911, 1925, 1934, 1958 and 1967, and amended 1979);

- Madrid Agreement for the Repression of False or Deceptive Indications of Source on Goods (WIPO) (1891, revised 1911, 1925, 1934 and 1958; Additional Act 1967);

- Lisbon Agreement for the Protection of Appellations of Origin and Their International Registration (WIPO) (1950, revised 1967, and amended 1979);

- Nairobi Treaty on the Protection of the Olympic Symbol (WIPO), (1981);

- Patent Cooperation Treaty (PCT) (WIPO) (1970, amended (1970 and modified 1984)

- Madrid Agreement Concerning the International Registration of Marks (WIPO) (1891, revised 1900, 1911, 1925, 1934, 1957 and 1967 and amended 1979);

- Treaty on Intellectual Property in respect of Integrated Circuits (WIPO, 1989).

15. สัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิเกี่ยวกับสิทธิบัตร

(15.1) ข้อหัวสำคัญในสัญญา

- (1) คำปรารภ (Recitals)
- (2) คำจำกัดความ (Definition)
- (3) สิทธิที่อนุญาตให้ใช้ (Licence)
- (4) ระยะเวลา (Duration)
- (5) ข้อผูกมัดของผู้รับอนุญาต (Licensee's Covenant)
- (6) ค่าสิทธิ (Royalties)
- (7) ข้อผูกมัดของผู้ให้อนุญาต (Licensor's Covenant)
- (8) การเลิกสัญญา (Termination)

(15.2) **รายละเอียดที่ควรคำนึงถึงในการร่างสัญญาการให้สิทธิ**

(1) **ข้อกำหนดทั่วไป**

- (1.1) ชื่อของสัญญา
- (1.2) ลำดับหมายเลขของสัญญา
- (1.3) ชื่อของตัวแทนของคู่สัญญาแต่ละฝ่าย (ชื่อของนิติบุคคลหรือเป็นบุคคลธรรมดา ต้องระบุด้วยว่าผู้รับสิทธิใช้สิทธิแต่ผู้เดียว หรือใช้ร่วมกับบุคคลอื่น)
- (1.4) สถานที่ตั้งของสำนักงานของคู่สัญญาแต่ละฝ่าย
- (1.5) เวลา สถานที่ที่จะเซ็นสัญญา และระยะเวลาที่สัญญาเริ่มมีผลบังคับใช้
- (1.6) ระยะเวลาที่สัญญามีผลบังคับใช้

(2) **ขอบเขตของเทคนิคและความเชี่ยวชาญ**

- (2.1) วิธีการโอนสิทธิให้กับผู้รับโอน
- (2.2) กำหนดสถานที่ที่จะใช้ในการผลิต ใช้และจำหน่าย
- (2.3) ประเภทของสิทธิที่ได้รับ (เช่น เป็นสิทธิพิเศษเฉพาะตัว หรือเป็นสิทธิธรรมดาทั่วไป)
- (2.4) สิทธิที่ให้อำนาจถึงเทคนิคเฉพาะเครื่องหมายการค้าด้วยหรือไม่
- (2.5) สิทธิที่ให้อำนาจถึงเทคนิคการใช้วัตถุดิบ การรับรอง การป้องกันชิ้นส่วนอะไหล่ให้กับฝ่ายผู้รับสิทธิด้วยหรือไม่
- (2.6) ขอบเขตที่ผู้รับผิดจะสามารถนำเทคนิคที่ได้รับการถ่ายทอดมาไปใช้
- (2.7) ผู้รับสิทธิมีสิทธิที่จะโอนการใช้สิทธิต่อไปให้กับบุคคลที่ ๓ หรือไม่ (ทั้งกรณีที่ได้รับอนุญาตจากผู้ให้สิทธิและกรณีที่ไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ให้สิทธิ)
- (2.8) ข้อบังคับระหว่างคู่สัญญาในการที่จะทำการแก้ไขเงื่อนไขของสัญญา

(3) **การช่วยเหลือทางด้านเทคนิค**

- (3.1) การสอนถ่ายทอดเทคนิคโดยฝ่ายให้สิทธิ
- (3.2) การอบรมพนักงานให้กับฝ่ายได้รับสิทธิ
- (3.3) การมอบเอกสารเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีให้กับฝ่ายได้รับสิทธิ
 - ก. ระยะเวลาในการส่งมอบเอกสารเกี่ยวกับเทคนิคต่าง ๆ
 - ข. วิธีและสถานที่ในการส่งมอบเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคต่าง ๆ
- (3.4) ผู้ให้สิทธิ ถ้าได้กำหนดศัพท์ด้านเทคนิคขึ้นมา จะต้องกำหนดคำอธิบายไว้ชัดเจน และถ่ายทอดให้ผู้รับสิทธิรับทราบด้วย

(4) **เงื่อนไขทางกฎหมายของการให้สิทธิใช้เทคนิค**

- (4.1) ผู้ให้สิทธิมีหน้าที่รักษาไว้ซึ่งสิทธิการใช้เทคนิคของผู้รับสิทธิ (กล่าวคือต้องทำให้สิทธินี้มีผลบังคับใช้อยู่ตลอดไป)
- (4.2) สิทธิการใช้เทคนิคที่จะโอนให้ ผู้ให้สิทธิอาจจะยังอยู่ในชั้นกำลังยื่นคำร้องขอจดทะเบียนผู้ทรงสิทธิอยู่ก็ได้
- (4.3) วิธีการแก้ไขและดำเนินการ ถ้าหากสิทธิการใช้เทคนิคนั้น ๆ ถูกทางการยกเลิก

- (4.4) การจัดการให้ได้รับการจดทะเบียนเป็นสิทธิทางเทคนิคตามกฎหมาย พร้อมทั้งระยะเวลาที่จะใช้สิทธินี้ได้
- (4.5) การกำหนดจำนวนเงินสำหรับค่าใช้จ่ายเทคนิคที่ผู้รับสิทธิจะต้องจ่ายให้กับผู้ให้สิทธิ
- (4.6) ในกรณีที่ผู้ให้สิทธิสละสิทธิทางเทคนิคทิ้งไป จะต้องแจ้งให้ผู้รับสิทธิทราบโดยทันที ในขณะเดียวกัน ผู้รับสิทธิมีสิทธิขอรับโอนสิทธิทางเทคนิคนี้มาครอบครองเป็นกรรมสิทธิได้ โดยมีต้องเสียค่าใช้จ่ายให้กับผู้ให้สิทธิซ้ำอีก
- (4.7) ความรับผิดชอบ มาตรการแก้ไขและวิธีปฏิบัติต่อกันระหว่างคู่สัญญาในกรณีเกิดเหตุสุดวิสัย เช่น เกิดสงคราม อัคคีภัย อุทกภัย ลมพายุ ฯลฯ (โดยเฉพาะในกรณีที่เหตุสุดวิสัยยังคงมีอยู่ตลอดมาจนเกินกว่า ๑๒๐ วัน) คู่กรณีจะต้องปฏิบัติต่อกันอย่างไร
- (5) **การตรวจสอบและการตรวจรับเทคนิคต่าง ๆ ที่ถ่ายทอดมาจากฝ่ายผู้ให้สิทธิ**
- (5.1) การตรวจสอบมาตรฐาน รูปทรง จำนวนและคุณภาพของสินค้าที่ผลิตโดยการถ่ายทอดเทคนิค
- (5.2) วิธีการตรวจสอบ
- (5.3) สถานที่ในการตรวจสอบและหน้าที่ของคู่สัญญาทั้ง ๒ ฝ่ายในขบวนการตรวจสอบ
- (5.4) วิธีการแต่งตั้งกรรมการตรวจสอบสินค้า
- (5.5) การสรุปผลการตรวจสอบและการดำเนินการขั้นต่อไป
- (6) **การรับประกันและการชดเชยค่าเสียหาย**
- ผู้ให้สิทธิจะต้องรับประกันดังนี้
- (6.1) สิทธินี้เป็นของผู้ให้สิทธิแต่เพียงผู้เดียว โดยผู้ให้สิทธิมิได้นำสิทธินี้ไปจำนอง จำนำ หรือประกันแต่อย่างไร
- (6.2) ผู้ให้สิทธิเป็นผู้มีสิทธิอนุญาตให้ใช้สิทธินี้แต่ผู้เดียว
- (6.3) ผู้ให้สิทธิได้ดำเนินการให้ปลอดจากการถือครองสิทธิโดยบุคคลอื่นโดยสิ้นเชิง
- (6.4) ในบริเวณที่อยู่ในบังคับของสัญญา ผู้ให้สิทธิต้องรับรองว่ามีใบอนุญาต หรือกำลังจะให้อุญาตให้ใช้สิทธิแก่บุคคลที่ ๓ อีก
- (6.5) ผู้ให้สิทธิขอรับรองว่า จะไม่มีการละเมิดสิทธิเกิดขึ้น
- (6.6) ผู้ให้สิทธิขอรับรองเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในสิทธิการผลิต
- (6.7) ผู้ให้สิทธิขอรับรองจะช่วยเหลือให้ผู้รับสิทธิได้ใช้ประโยชน์จากสิทธิที่ได้รับอย่างเต็มที่
- (6.8) ผู้ให้สิทธิต้องจัดการอย่างทันการณ์และทันเวลาในการเสนอข้อมูลทางเทคนิค ในขณะเดียวกันจะต้องรับรองว่า ข้อมูลที่ให้นั้นสมบูรณ์ ถูกต้อง ชัดเจน
- (6.9) ผู้ให้สิทธิต้องรับประกันว่าสิทธิทางเทคนิคที่ตนมอบให้นั้นเข้าชั้นมาตรฐานที่ตกลงกัน
- ผู้รับสิทธิจะต้องรับประกันดังนี้
- (1) ต้องทำการผลิตและจำหน่ายสินค้าที่ได้สิทธิมานี้ตามกำหนดเวลาของสัญญา
- (2) ผู้รับสิทธิต้องรับรองว่าจะทำการผลิตและจำหน่ายอย่างเต็มที่ ภายในขอบเขตของสถานที่ที่กำหนด
- (3) ผู้รับสิทธิต้องรักษามลประโยชน์ของผู้ให้สิทธิอย่างเต็มความสามารถและรักษาชื่อเสียง

ของผลิตภัณฑ์ให้กับผู้ให้สิทธิ

- (4) ต้องจ่ายค่าใช้สิทธิตามสัญญาให้กับผู้ให้สิทธิ
- (5) ผู้รับสิทธิจะต้องรับรองว่าจะไม่ใช่สิทธินอกเขตพื้นที่ที่ผู้ให้สิทธิอนุญาตให้ใช้

(7) การละเมิดสิทธิจากบุคคลภายนอก

- (7.1) ความรับผิดชอบตามกฎหมายของผู้ให้สิทธิในกรณีมีบุคคลภายนอกละเมิดสิทธิ (เช่น มีหน้า
ที่ไปฟ้องร้องบุคคลที่ ๓ เสียค่าใช้จ่ายในการต่อสู้คดี ฯลฯ)
- (7.2) ในกรณีที่สิทธิที่ผู้รับสิทธิได้รับมาไปละเมิดสิทธิของบุคคลที่ ๓ ผู้ให้สิทธิจะต้องรับผิดชอบใด
- (7.3) การกำหนดว่าฝ่ายใดมีหน้าที่ไปดำเนินการฟ้องร้อง เมื่อเกิดการละเมิดสิทธิโดยบุคคลที่ ๓
- (7.4) เมื่อสินค้าที่ผลิตออกมาจากการใช้สิทธิทางเทคนิคมีการแข่งขันขึ้นผู้ให้สิทธิต้องรับผิดชอบด้วยหรือไม่

(8) การทำข้อตกลงระหว่างผู้ให้สิทธิกับผู้รับสิทธิเพื่อให้ผู้รับสิทธิมีโอกาสทดลองให้เทคนิคล่วงหน้า

ผู้รับสิทธิต้องรับรองว่า

- (1) จะไม่นำเทคนิคที่มอบให้มาทดลองใช้ ไปใช้ในวัตถุประสงค์อื่น
- (2) ต้องยอมรับถึงการเป็นผู้ทรงสิทธิของผู้ให้สิทธิ
- (3) ต้องแจ้งให้ผู้ให้สิทธิทราบถึงข้อบกพร่องต่าง ๆ ในขณะทดลองใช้
- (4) ต้องช่วยรักษาความลับให้กับฝ่ายผู้ให้สิทธิ

ผู้ให้สิทธิต้องรับรองว่า

- (1) ต้องส่งมอบรายละเอียดของเทคนิคที่จะทดลองรวมทั้งรูปถ่าย แผนผังต่าง ๆ ให้กับผู้รับสิทธิ
- (2) ส่งช่างเทคนิคไปยังผู้รับสิทธิ เพื่อเป็นผู้แนะนำในการใช้เทคนิคต่าง ๆ
 - ในข้อตกลงทดลองใช้นั้น ต้องกำหนดระยะเวลาการทดลอง และกำหนดระยะเวลาที่ผู้รับสิทธิจะเลือกหรือปฏิเสธการรับเทคนิคจากผู้ให้สิทธิ
 - กำหนดจำนวนเงินที่ผู้ใช้สิทธิจะต้องจ่ายให้กับผู้ให้สิทธิ สำหรับการเปิดเผยเทคนิคให้กับตนเองหลังจากทำข้อตกลงการทดลองให้เทคนิคล่วงหน้าแล้ว

(9) การแลกเปลี่ยนความรู้ในการปรับปรุงและพัฒนาเทคนิค

- (9.1) เงื่อนไขความรับผิดชอบของคู่สัญญาทั้ง ๒ ฝ่าย ในการปรับปรุงและพัฒนาเทคนิค
- (9.2) เมื่อผู้ให้สิทธิได้มีการปรับปรุงหรือพัฒนาเทคนิคใหม่ขึ้นมา จะต้องส่งมอบหรือถ่ายทอดให้ผู้รับสิทธิและห้ามไม่ให้คิดค่าใช้เทคนิคจากเดิมอีก
- (9.3) ผู้รับสิทธิมีอำนาจที่จะทำการปรับปรุงหรือพัฒนาเทคนิค โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ให้สิทธิก่อน แต่ควรบอกกล่าวให้ทราบก่อน
- (9.4) วิธีในการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างผู้ให้สิทธิและผู้รับสิทธิในการปรับปรุงและพัฒนาเทคนิค

(10) การรักษาความลับของเทคนิค

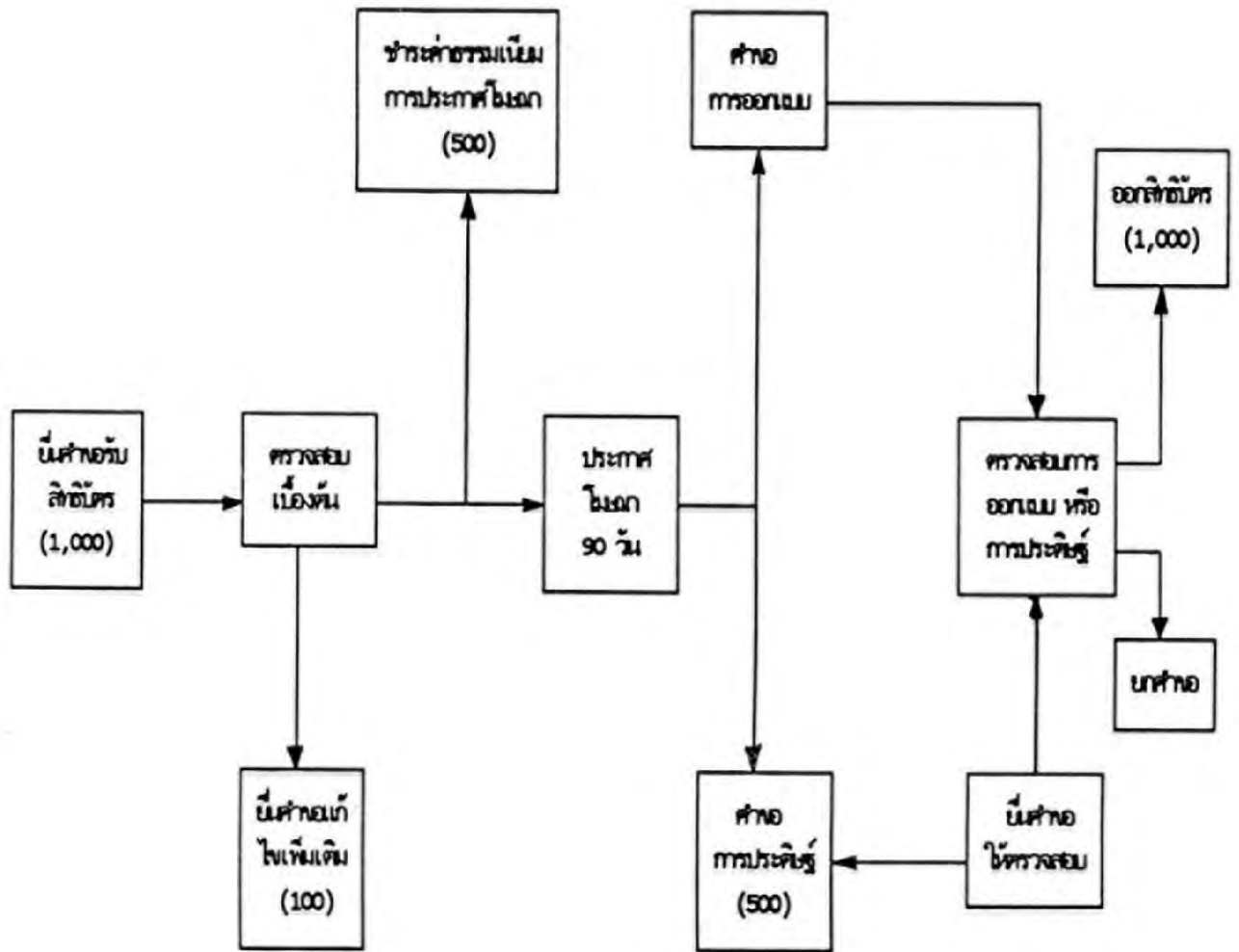
- (10.1) ขอบเขตของการรักษาความลับ

- (10.2) ระยะเวลาที่ต้องรักษาความลับ
- (10.3) มาตรการในการรักษาความลับ (เช่น ห้ามถ่ายสำเนาเอกสารทางเทคนิค ห้ามช่างเทคนิคติดต่อกับบุคคลภายนอกที่เป็นบุคคลที่ ๓ ฯลฯ)
- (10.4) การที่คู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเปิดเผยความลับทางเทคนิคโดยมิได้รับอนุญาต จะเกิดความรับผิดอย่างไร

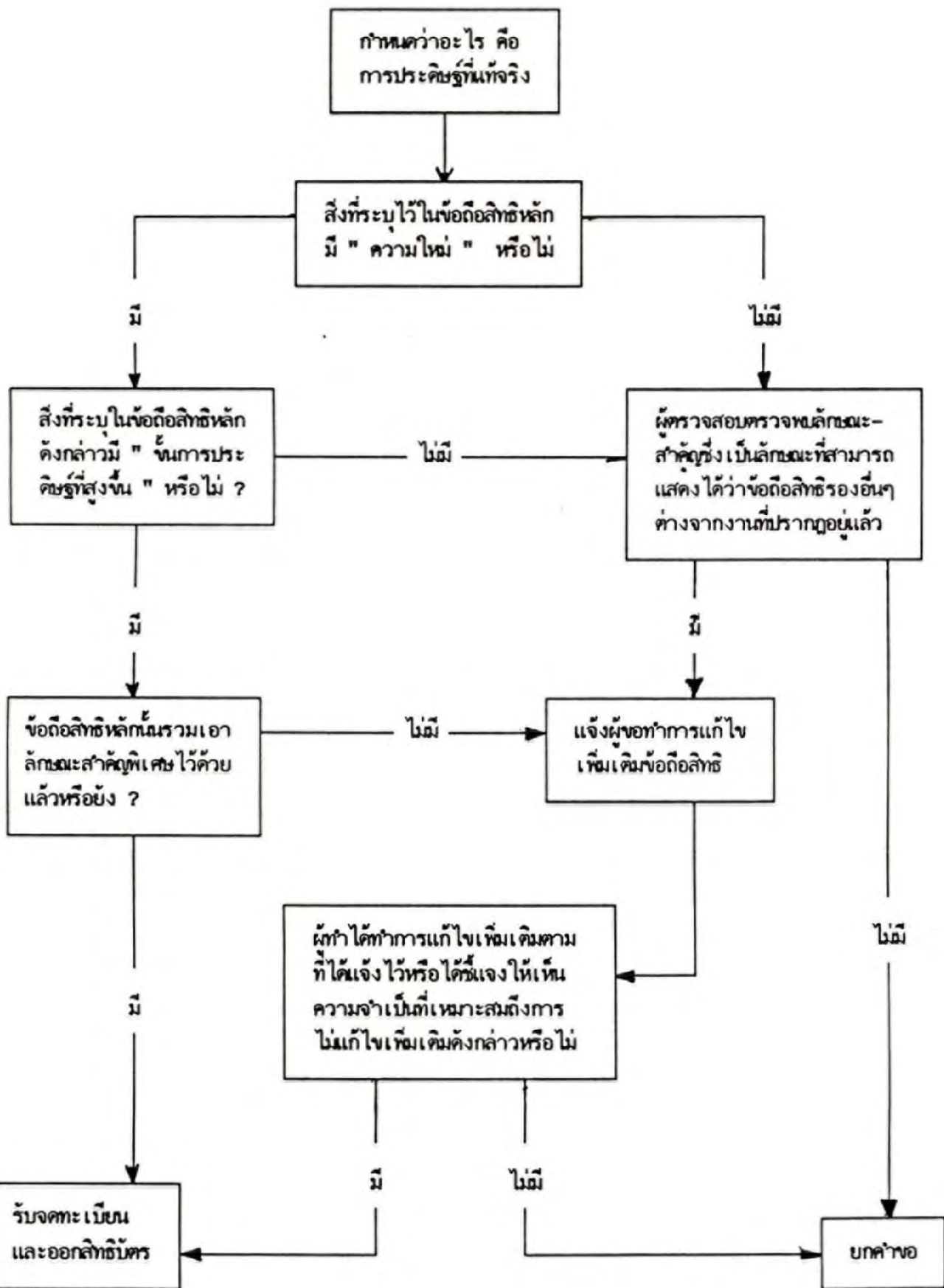
(11) รายละเอียดเกี่ยวกับการบังคับของสัญญา

- (11.1) เมื่อครบกำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญา สัญญาจะสิ้นสุดโดยอัตโนมัติหรือไม่ หรือต้องมีการบอกกล่าวก่อน
- (11.2) เมื่อสัญญาทำให้สิทธิสิ้นสุดลง สินค้าที่ผลิตได้ในระหว่างที่สัญญายังมีผลบังคับใช้ ผู้รับสิทธิจะมีสิทธิจำหน่ายสินค้าเหล่านี้ต่อไปหรือไม่
- (11.3) เมื่อสัญญาสิ้นสุดลง หน้าที่คู่สัญญามีต่อกันในระหว่างสัญญายังมีผลบังคับใช้อยู่นั้น จะสิ้นสุดไปด้วยหรือไม่
- (11.4) การผิดสัญญาและเรียกค่าเสียหาย จำนวนค่าเสียหายที่จะเรียกร้องได้จากอีกฝ่าย
- (11.5) วิธีการระงับข้อพิพาท
- (11.6) การมีผลบังคับของสัญญา
- (11.7) การขยายระยะบังคับของสัญญา (กล่าวคือ การที่สัญญาสิ้นสุดลงแล้วคู่สัญญาประสงค์จะมีนิติสัมพันธ์กันต่อไป จะมีวิธีการใดที่จะขยายผลบังคับของสัญญาต่อไป)
- (11.8) วิธีการในการลงลายมือชื่อของคู่สัญญา

ขั้นตอนการขอรับสิทธิบัตร

แผนภูมิแสดงแนวการตรวจสอบการประดิษฐ์

7. การประดิษฐ์เกี่ยวกับจุลชีพ		
7.1 เลขทะเบียนฝากเก็บ		
7.2 วันที่ฝากเก็บ		
7.3 สถาบันฝากเก็บ/ประเทศ		
8. การแสดงการประดิษฐ์ ผู้ขอรับสิทธิบัตรได้แสดงการประดิษฐ์ที่หน่วยงานของรัฐเป็นผู้จัด		
วันแสดง	วันเปิดงานแสดง	ผู้จัด
9. ผู้ขอรับสิทธิบัตรขอให้อธิบดีประกาศโฆษณาคำขอรับสิทธิบัตรนี้หลังจาก		
วันที่	เดือน	พ.ศ.
☐ ผู้ขอรับสิทธิบัตรขอให้ใช้รูปเขียนหมายเลข ในการประกาศโฆษณา		
10. คำขอรับสิทธิบัตรนี้แยกจากหรือเกี่ยวข้องกับคำขอเดิม		
ผู้ขอรับสิทธิบัตรขอให้ถือว่าได้ยื่นคำขอรับสิทธิบัตรนี้ในวันเดียวกับคำขอรับสิทธิบัตรเดิม		
เลขที่	วันยื่น	เพราะคำขอรับสิทธิบัตรนี้แยกจากหรือเกี่ยว
ข้องกับคำขอเดิม เพราะ		
☐ คำขอเดิมมีการประดิษฐ์หลายอย่าง ☐ ถูกคัดค้านเนื่องจากผู้ขอไม่มีสิทธิ		
11. ผู้ขอรับสิทธิบัตรขอยื่นเอกสารภาษาต่างประเทศก่อนในวันยื่นคำขอนี้ และจะจัดยื่นคำขอรับสิทธิบัตรนี้ที่จัดทำเป็นภาษาไทย		
ภายใน 90 วัน นับจากวันยื่นคำขอนี้ โดยขอเป็นภาษา		
☐ อังกฤษ ☐ ฝรั่งเศส ☐ เยอรมัน ☐ ญี่ปุ่น ☐ อื่น ๆ		
12. คำขอรับสิทธิบัตรนี้ประกอบด้วย		13. เอกสารประกอบคำขอ
ก. แบบพิมพ์คำขอ	หน้า	☐ เอกสารหลักฐานแสดงสิทธิในการขอรับสิทธิบัตร
ข. รายละเอียดการประดิษฐ์		☐ หนังสือรับรองการแสดงการประดิษฐ์
หรือคำพรรณนาแบบผลิตภัณฑ์	หน้า	☐ หนังสือมอบอำนาจ
ค. ข้อถ้อยสิทธิ	หน้า	☐ เอกสารรายละเอียดเกี่ยวกับจุลชีพ
ง. รูปเขียน	รูป หน้า	☐ เอกสารการขอรับวันยื่นคำขอในต่างประเทศเป็น
จ. ภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์		วันยื่นคำขอในประเทศไทย
☐ รูปเขียน	รูป หน้า	☐ เอกสารอื่น ๆ
☐ ภาพถ่าย	รูป หน้า	
ด. บทสรุปการประดิษฐ์	หน้า	
14. ลายมือชื่อผู้ขอรับสิทธิบัตร		

หมายเหตุ ในกรณีที่ไม้อาจระบุรายละเอียดได้ครบถ้วน ให้จัดทำเป็นเอกสารแนบท้ายแบบพิมพ์นี้
โดยระบุหมายเลขกำกับข้อและหัวข้อที่แสดงรายละเอียดเพิ่มเติมดังกล่าวด้วย

(ตัวอย่างคำขอรับสิทธิบัตรการประดิษฐ์ สาขาเคมี)

หน้า 1 ของจำนวน 4 หน้า

รายละเอียดการประดิษฐ์

ชื่อที่แสดงถึงการประดิษฐ์ ขบวนการแปรเหล็กพูน

1. ลักษณะและความมุ่งหมายของการประดิษฐ์โดยย่อ

- 5 ในขบวนการแปรเม็ดสลิคแร่พูนที่ประกอบด้วยธาตุเหล็ก โดยเฉพาะเหล็กพูนซึ่งเป็นขบวนการที่ จะป้องกันปฏิกิริยาออกซิเดชันซ้ำ และ/หรือ การผุกร่อนที่ย่อมจะเกิดขึ้นได้ในช่วงเก็บรักษาและการขนส่งได้ เสนอให้บดเม็ดสลิคแร่เหล็กพูนในผงปูนขาว แล้วทำเม็ดสลิคแร่ที่กล่าวมานี้ให้ขึ้นด้วยน้ำธรรมดาใน ปริมาณที่น้อยกว่าที่จำเป็นสำหรับการทำให้ปูนขาวดูน้ำได้เต็มที่ สารเจือปนที่ใช้ป้องกันน้ำ มีเป็นต้นว่า
- 10 สะเทียเรท โอลิเอท พาราฟิน ไชมัน สบู หรือวัสดุเหลือใช้ที่ประกอบด้วยไชมันและสบู่ที่เดิมเข้ากับผง ปูนขาว ได้เสนอว่าควรจะมีสารเจือปนป้องกันน้ำลงไปกับน้ำที่จะใช้ทำให้ปูนขาวชุ่ม ทั้งนี้สารเจือปนที่ กล่าวมา
- 10 นี้จะต้องเป็นสารประกอบที่ละลายน้ำได้ด้วย เป็นต้นว่า แอมโมเนียมสะเทียเรทการผสมสารเจือปนป้องกัน น้ำเข้ากับปูนขาวหรือผงออกไซด์ของเหล็กก็ย่อมจะทำได้เช่นเดียวกัน ขบวนการนี้อาจจะกระทำในลักษณะ ที่สร้างผิวเคลือบสองชั้นให้แก่เม็ดเหล็กพูน ในกรณีนี้จะมีการผสมสารเจือปนป้องกันน้ำในชั้นผิวเคลือบ ที่สองเท่านั้น
- การประดิษฐ์อันนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะจัดให้มีขบวนการซึ่งปรับปรุงให้ดีขึ้น ซึ่งจะสามารถลดพิภค
- 15 การดูดน้ำของเม็ดสลิคแร่พูนที่ประกอบด้วยธาตุเหล็ก โดยเฉพาะเหล็กพูน

2. สาขาวิทยาการที่เกี่ยวกับการประดิษฐ์

การประดิษฐ์นี้เกี่ยวกับขบวนการแปรเม็ดสลิคแร่พูนที่ประกอบด้วยธาตุเหล็กโดยเฉพาะแร่เหล็ก พูน (iron sponge) ทั้งนี้เพื่อป้องกันปฏิกิริยาออกซิเดชันซ้ำ (reoxidation) และ/หรือการผุกร่อน ที่ย่อมจะเกิดขึ้นได้ในช่วงเก็บรักษาและการขนส่ง

20 3. ภูมิหลังของศิลปวิทยาการที่เกี่ยวข้อง

- เดิมขบวนการแปรเม็ดสลิคแร่พูนนี้ได้ใช้วิธีบดเม็ดสลิคแร่เหล็กพูน (iron sponge particles) ในผงปูนขาวที่ได้มาจากการเผาและเกี่ยวข้องพันกับการผลิตเหล็กพูน ต่อจากนั้นจึงทำเม็ดในแร่ที่กล่าวมานี้ให้
- 25 ขึ้นด้วยน้ำในปริมาณที่น้อยกว่าที่จำเป็นสำหรับการทำให้ปูนขาวดูน้ำได้เต็มที่ ขบวนการที่กล่าวมานี้มีชื่อเรียก เป็นต้นว่า AT-PS350 600 ขบวนการซึ่งรู้จักกันดีนี้มีจุดประสงค์ที่จะป้องกันมิให้คุณภาพของผลิต
- 25 ผลโลหะที่ได้ต้องเสื่อมลงในช่วงการเก็บรักษาและการขนส่ง เกณฑ์ที่ใช้สำหรับวัดคุณภาพของเหล็กพูน เรียกว่าระดับของการทำให้เป็นโลหะซึ่งวัดจากปริมาณ **เหล็กในสภาพที่เป็นโลหะอิสระ Femetallic** ปริมาณเหล็กทั้งหมด Ftotal และตามเกณฑ์ที่กล่าวมาเกิดการเกิดปฏิกิริยาออกซิเดชันซ้ำของเหล็กพูนจะถูกทำให้ออกซิเดชันน้อยที่สุดทุกๆเปอร์ เซนต์ที่ค่าระดับของการทำให้เป็นโลหะต้องลดไป เราจะต้องเพิ่มค่าใช้จ่ายเป็นจำนวน 15 กิโลวัตต์

หน้า 2 ของจำนวน 4 หน้า

ชั่วโมง (KWh) ต่อปริมาณเหล็กพูนหนึ่งตัน ดังนั้นการเพิ่มคุณภาพของเหล็กพูนจึงเป็นการลดการสูญเสียพลังงานได้เป็นอย่างดี

เป็นที่ทราบกันแล้วว่าเหล็กพูนที่ได้จากปฏิกิริยาการรีดิวซ์ (reducing) สิ้นแร่เหล็กที่เป็นรูปเม็ด โดยผ่านขั้นตอนที่ทำให้เป็นก๊าซ (gaseous phase) จะมีปริมาตรของรูพูนมาก ทั้งนี้ย่อมจะทำให้

- 5 เหล็กพูนดูดกลืนน้ำได้รวดเร็วและได้มากโดยอาศัยปฏิกิริยาแรงดึงที่ผิวผ่านรูแคบ (capillary action) ผลการทดสอบแสดงให้เห็นว่าเหล็กพูนที่จมอยู่ในน้ำจะดูดน้ำจนเกือบอึดตัว ซึ่งทั้งนี้อาจจะมีปริมาณสูงสุดถึง 20 เปอร์เซ็นต์ ปูนขาวที่ทำหน้าที่เป็นชั้นผิวเคลือบเม็ดเหล็กพูนจะช่วยลดพิกัดและอัตราการดูดน้ำของเม็ดเหล็กพูนบ้าง แต่จะไม่ช่วยให้ได้ผลดีแต่ประการใดถ้าหากว่าเม็ดเหล็กพูนจะต้องแช่อยู่ในน้ำเป็นเวลานานๆ
- 10 น้ำกับออกซิเจนช่วยให้เกิดปฏิกิริยาออกซิเดชันช้าและการผุกร่อน การที่ใช้ปูนขาวทำหน้าที่เป็นชั้นผิวเคลือบนั้นจะทำให้อันตรายจากน้ำต่อเม็ดเหล็กพูนลดน้อยลง แต่ถ้าเก็บเม็ดเหล็กพูนไว้เป็นระยะเวลา ยาวนานในสภาพบรรยากาศทั่วๆ ไปรวมทั้งสภาพที่มีฝนหรือหิมะ ชั้นผิวเคลือบปูนขาวจะไม่สามารถป้องกันเม็ดเหล็กพูนให้พ้นจากการดูดน้ำในชั้นที่เกือบอึดตัวได้ การดูดน้ำในระดับที่กล่าวมานี้ย่อมจะทำให้เพิ่มค่าใช้จ่ายและค่าพลังงานที่จะใช้ถลุงสินแร่ โดยเฉพาะเมื่อนึกถึงข้อมูลที่ว่าถ้าสินแร่ที่จะถลุงปริมาณ 1
- 15 ตัน มีความชื้น 1 เปอร์เซ็นต์ พลังงานที่ใช้จะเพิ่มขึ้นถึง 20 กิโลวัตต์/ชั่วโมง การคำนวณตามที่กล่าวมานี้มีผลถูกต้องตามความเป็นจริง เป็นต้นว่าเมื่อความชื้นมีค่า 5 เปอร์เซ็นต์ และวัสดุที่จะถลุงในเตาไฟฟ้าประกอบด้วยเศษเหล็ก 50 เปอร์เซ็นต์ และเหล็กพูน 50 เปอร์เซ็นต์ เราจะต้องใช้พลังงานเพิ่มขึ้นถึง 10 เปอร์เซ็นต์การคำนวณตามที่กล่าวมานี้คิดแต่เฉพาะค่าใช้จ่ายสำหรับพลังงานที่จำเป็นสำหรับพลังงานที่จำเป็นสำหรับขบวนการทำให้เป็นก๊าซที่อุณหภูมิสูง (high-Temperature gasification) เท่านั้น และยังไม่ได้คิดค่าใช้จ่ายที่อื่นจะเกิดได้
- 20 จากการเพิ่มเวลาการถลุงแร่ที่จำเป็นจะต้องเพิ่มอย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยงอีกด้วย

4. การเปิดเผยการประดิษฐ์โดยสมบูรณ์

ในการแก้ปัญหาที่กล่าวไว้ข้างต้นนี้ การประดิษฐ์อันนี้มีลักษณะเฉพาะอยู่ที่การใช้สารป้องกันน้ำ (hydrophobic addition) เป็นต้นว่า สเตียเรท (stearate) โอลีเอท (oleate) พาราฟิน (paraffin) น้ำมัน สบู่ และวัสดุเหลือใช้ที่ประกอบด้วยสบู่และไขมันผสมเข้ากับปูนขาวที่ได้มาจากการเผา การใช้สารป้อง

- 25 กันน้ำตามที่กล่าวมานี้จะช่วยลดและป้องกันความชื้นไม่ให้เข้าไปในเม็ดสินแร่ในสภาพบรรยากาศทั่ว ๆ ไป โดยเฉพาะเมื่อมีฝนหรือหิมะ ดังนั้นขบวนการที่กล่าวมานี้จะไม่เพียงแต่ลดการดูดน้ำเท่านั้น แต่จะยังช่วยลดอันตรายที่จะเกิดจากปฏิกิริยาออกซิเดชันช้าของเม็ดเหล็กพูนอีกด้วย อีกทั้งความหนาของชั้นเคลือบก็ยังคงลดลงให้น้อยกว่าชั้นปูนขาวที่ใช้ในขบวนการที่เป็นที่รู้จักกันดี และปริมาณสารเจือปนที่ใช้เติมเข้ามาก็จะลดลงได้โดยชั้นผิวเคลือบตามที่กล่าวมานี้สารป้องกันน้ำจะทำปฏิกิริยากับปูนขาวและทำให้เกิดชั้นผิว
- 30 เคลือบป้องกันน้ำ เราจะเห็นได้ว่าไม่จำเป็นจะต้องผสมสารป้องกันน้ำเข้าไปกับชั้นผิวเคลือบโดยตรงการเกิดเป็นชั้นผิวเคลือบป้องกันน้ำนั้นมีขึ้นได้โดยปฏิกิริยาของสารเจือปนที่จะต้องละลายน้ำได้ดี สารเจือปนอาจถูกเติมลงไปในส่วนที่ใช้สำหรับให้ปูนขาวดูดเก็บและอาจจะเติมสารเจือปนที่กล่าวมานี้ในน้ำในรูปที่เป็นสเตียเรท

ที่จะละลายน้ำได้เป็นต้นว่า แอมโมเนียมสะเทียเรท แอมโมเนียมสะเทียเรทนี้จะทำปฏิกิริยากับปูนขาวได้ แคลเซียมสะเทียเรทที่ไม่ละลายน้ำซึ่งทำหน้าที่เป็นชั้นผิวเคลือบป้องกันน้ำให้แก่เม็ดเหล็กพูน

คำว่า 'สารเจือปนป้องกันน้ำ' ตามหลักของการประดิษฐ์อันนี้หมายความว่าถึงสารใดๆ ที่มีคุณสมบัติป้องกันการซึมของน้ำหรือสารใดๆ ที่เมื่อทำปฏิกิริยากับปูนขาวแล้วจะมีคุณสมบัติป้องกันการซึมของน้ำ

5

ได้ สารเจือปนป้องกันน้ำที่เหมาะสมคือ สะเทียเรท โอลิเอท พาราฟิน น้ำมัน สบู่ วัสดุเหลือใช้ที่ประกอบด้วยไขมันและสบู่หรือสิ่งที่คล้ายคลึงกับสิ่งที่กล่าวมานี้ การใช้สารเจือปนตามที่กล่าวมานี้จะช่วยลดการใช้ออกไซด์ของเหล็กลงไปได้เป็นบางส่วนหรือทั้งหมด โดยเฉพาะการลดการใช้ออกไซด์เหล็กที่ได้จาก

ขบวนการใช้อากาศพ่นที่ผิว (surface blowing process) ซึ่งจะช่วยให้ผงปูนขาวสามารถยึดกับพื้นที่ผิวได้ดียิ่งขึ้นเพราะการใช้สารเจือปนที่กล่าวมานี้ช่วยในการยึดของปูนขาวได้ดีเช่นเดียวกัน เนื่องจากสารเจือปนป้องกันน้ำ

10

ที่ใช้ส่วนมากเป็นสารที่ประกอบด้วยธาตุคาร์บอน การมีสารเจือปนอยู่ในเตาถลุงจึงไม่มีปัญหาที่จะทำให้การใช้พลังงานต้องเพิ่มขึ้น

ขบวนการตามหลักของการประดิษฐ์อันนี้ย่อมจะกระทำได้ในลักษณะที่ผสมสารเจือปนเข้ากับปูนขาวหรือมีจะนั้นก็ผสมกับผงออกไซด์ของเหล็กแล้วเคลือบทับลงไปบนชั้นเคลือบผิวปูนขาวหรือชั้นเคลือบผิวที่เป็นออกไซด์ของเหล็กชั้นผิวเคลือบชั้นแรกที่กล่าวมานี้จำเป็นจะต้องทำให้ชุ่มน้ำเป็นบางส่วนก่อนแล้ว

15

จึงจะทำให้ชุ่มน้ำเป็นบางส่วนในขั้นต่อไปได้

ตามหลักของการประดิษฐ์อันนี้จะต้องเติมสารเจือปนป้องกันน้ำในปริมาณ 0.01 ถึง 5 เปอร์เซ็นต์

โดยน้ำหนัก จากน้ำหนักของชั้นเคลือบ เป็นที่ปรากฏว่าถ้าชั้นผิวเคลือบมีปริมาณระหว่าง 0.5 ถึง 10 เปอร์เซ็นต์หรือโดยเฉพาะจาก 2 ถึง 6 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก จากน้ำหนักของเม็ดเหล็กพูนแล้ว การลดพิภพการดูดซึมน้ำและอัตราที่น้ำถูกดูดซึมน้ำก็จะลดลงได้มากถึง 20 เปอร์เซ็นต์ อย่างไรก็ตามการกำจัดการดูดซึมน้ำจะมีผล

20

บริบูรณ์ได้หมดเมื่อใช้สารเจือปนป้องกันน้ำ สารป้องกันน้ำที่เติมลงไปนี้น้ำที่ทำหน้าที่หรือมีไว้สำหรับทำให้ปูนขาวเปียกชุ่มนั้นอาจจะใช้พ่นลงไปบนพื้นที่ผิวของเม็ดเหล็กพูนที่ถูกเคลือบด้วยปูนขาวอยู่ก่อนแล้วพร้อมกันกับการฉีดน้ำสำหรับทำให้ปูนขาวเปียกชุ่มหรือเกือบอิ่มตัวปริมาณน้ำที่ใช้สำหรับทำให้ปูนขาวเปียกชุ่มหรือเกือบอิ่มตัวนั้นควรจะมีปริมาณที่จะทำให้อัตราความเปียกชุ่มเกิดขึ้นเพียงไม่เกิน 80 เปอร์เซ็นต์

25

คำบรรยายการประดิษฐ์อันนี้จะได้อาศัยรูปเขียนเป็นหลักอ้างอิง รูปเขียนที่แนบมานี้แสดงผลการทดสอบเปรียบเทียบและเป็นแผนภูมิแสดงการดูดซึมน้ำคิดเป็นเปอร์เซ็นต์คู่กับเวลาที่เม็ดแร่เหล็กพูนจมอยู่ในน้ำ (เป็นวินาที) (แร่เหล็กพูนเป็นเหล็กที่ได้จากปฏิกิริยาการรีดิวซ์โดยตรง DRI)

30

เส้นกราฟหมายเลข 1 แสดงการดูดน้ำของเม็ดเหล็กพูนที่ยังไม่ผ่านขบวนการตามหลักของการประดิษฐ์อันนี้เส้นกราฟหมายเลข 2 แสดงการดูดซึมน้ำของเม็ดเหล็กพูนที่มีชั้นที่ผิวเคลือบด้วยปูนขาว (CaO) แต่อย่างใด

เส้นกราฟหมายเลข 3 แสดงการดูดน้ำของเม็ดเหล็กพูนที่เข้าขบวนการตามหลักของการประดิษฐ์อันนี้และยังมีแอมโมเนียมสะเทียเรทเข้าเป็นส่วนผสมกับปูนขาวในอัตรา 3 เปอร์เซ็นต์

เส้นกราฟหมายเลข 4 แสดงการดูดน้ำของเม็ดเหล็กพูนที่ได้รับการเคลือบตามหลักของการประดิษฐ์อันนี้และมีแคลเซียมสะเทียเรทเข้าเป็นส่วนผสมกับปูนขาวในอัตรา 3 เปอร์เซ็นต์

หน้า 4 ของจำนวน 4 หน้า

5. คำอธิบายรูปเขียนโดยย่อ

รูปที่ 1 แสดงผลการทดสอบเปรียบเทียบและเป็นแผนภูมิแสดงการดูดซึมของน้ำคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ คู่กับเวลาที่เมล็ดแร่เหล็กพูนจมอยู่ในน้ำ (เป็นวินาที)

6. วิธีการในการประดิษฐ์ที่ดีที่สุด

- 5 ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วในหัวข้อการเปิดเผยการประดิษฐ์โดยสมบูรณ์

7. การใช้การประดิษฐ์ในการผลิตทางอุตสาหกรรม หัตถกรรม เกษตรกรรมหรือพาณิชยกรรม อุตสาหกรรม

ข้อถือสิทธิ

1. ขบวนการแปรเม็ดสึนแร่ที่ประกอบด้วยเหล็ก โดยเฉพาะแร่เหล็กพูนเพื่อป้องกันปฏิกิริยาออกซิเดชันซ้ำ และ/หรือ การผุกร่อนที่ย่อมจะเกิดขึ้นได้ในระหว่างการเก็บรักษาและการขนส่ง ขบวนการที่กล่าวมานี้ใช้วิธีบดเม็ดสึนแร่เหล็กพูนในผงปูนขาวที่ได้มาจากการเผา และเกี่ยวพันกับการผลิตเหล็กพูนต่อจากนั้นจึงทำ
- 5 เม็ดสึนแร่ที่กล่าวมานี้ให้ขึ้นด้วยน้ำในปริมาณที่น้อยกว่าที่จำเป็นสำหรับการทำให้ปูนขาวดูดน้ำได้เต็มที่ ขบวนการนี้มีลักษณะเฉพาะอยู่ที่การใช้สารเจือปนป้องกันน้ำ เป็นต้นว่า สะเทียเรท โอลีเอท พาราฟิน ไชมันสบู และวัสดุเหลือใช้ที่ประกอบด้วยไขมันและสบู่ผสมลงในปูนขาวที่ได้จากการเผา
 2. ขบวนการตามที่ถือสิทธิในข้อถือสิทธิ 1 มีลักษณะเฉพาะอยู่ที่การเติมสารป้องกันน้ำลงไปในน้ำสำหรับทำ (ปูนขาว) ชุ่มหรือเกือบอิ่มตัว
 3. ขบวนการตามที่ถือสิทธิในข้อถือสิทธิ 1 หรือ 2 มีลักษณะเฉพาะอยู่ที่การใช้สารเจือปนที่ละลายน้ำได้ เป็นต้นว่า สะเทียเรท โดยเฉพาะการใช้แอมโมเนียมสะเทียเรท
 4. ขบวนการตามที่ถือสิทธิในข้อถือสิทธิข้อใดข้อหนึ่งจากข้อ 1 ถึงข้อ 3 มีลักษณะเฉพาะอยู่ที่การผสมสารเจือปนเข้ากับปูนขาวหรืออาจจะผสมเข้ากับออกไซด์ของเหล็ก ทั้งนี้เพื่อใช้ของผสมนี้เคลือบลงบนผิวชั้นเคลือบชั้นต้น ซึ่งเป็นชั้นเคลือบปูนขาวหรือออกไซด์ของเหล็กก็ได้ ชั้นเคลือบอันดับแรกนี้จะต้องทำให้ชุ่มหรืออึมน้ำถึงชั้นหนึ่งก่อน ต่อจากนั้นจึงจะทำให้ชุ่มหรืออึมน้ำด้วยน้ำเป็นบางส่วนอีกต่อไปได้
- 15 5. ขบวนการตามที่ถือสิทธิในข้อถือสิทธิข้อใดข้อหนึ่งจากข้อ 1 ถึงข้อ 4 มีลักษณะเฉพาะอยู่ที่การเติมสารเจือปนป้องกันน้ำในปริมาณจาก 0.01 ถึง 5 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนักคิดจากน้ำหนักของชั้นเคลือบ
 6. ขบวนการตามที่ถือสิทธิในข้อถือสิทธิข้อใดข้อหนึ่งจากข้อ 1 ถึงข้อ 5 มีลักษณะเฉพาะอยู่ที่น้ำหนักทั้งหมดของชั้นผิวเคลือบอยู่ระหว่าง 0.5 ถึง 10 เปอร์เซ็นต์และที่เสนอให้ใช้คือระหว่าง 2 ถึง 6 เปอร์เซ็นต์
- 20 น้ำหนัก จากน้ำหนักทั้งหมดของเม็ดเหล็กพูน

บทสรุปการประดิษฐ์

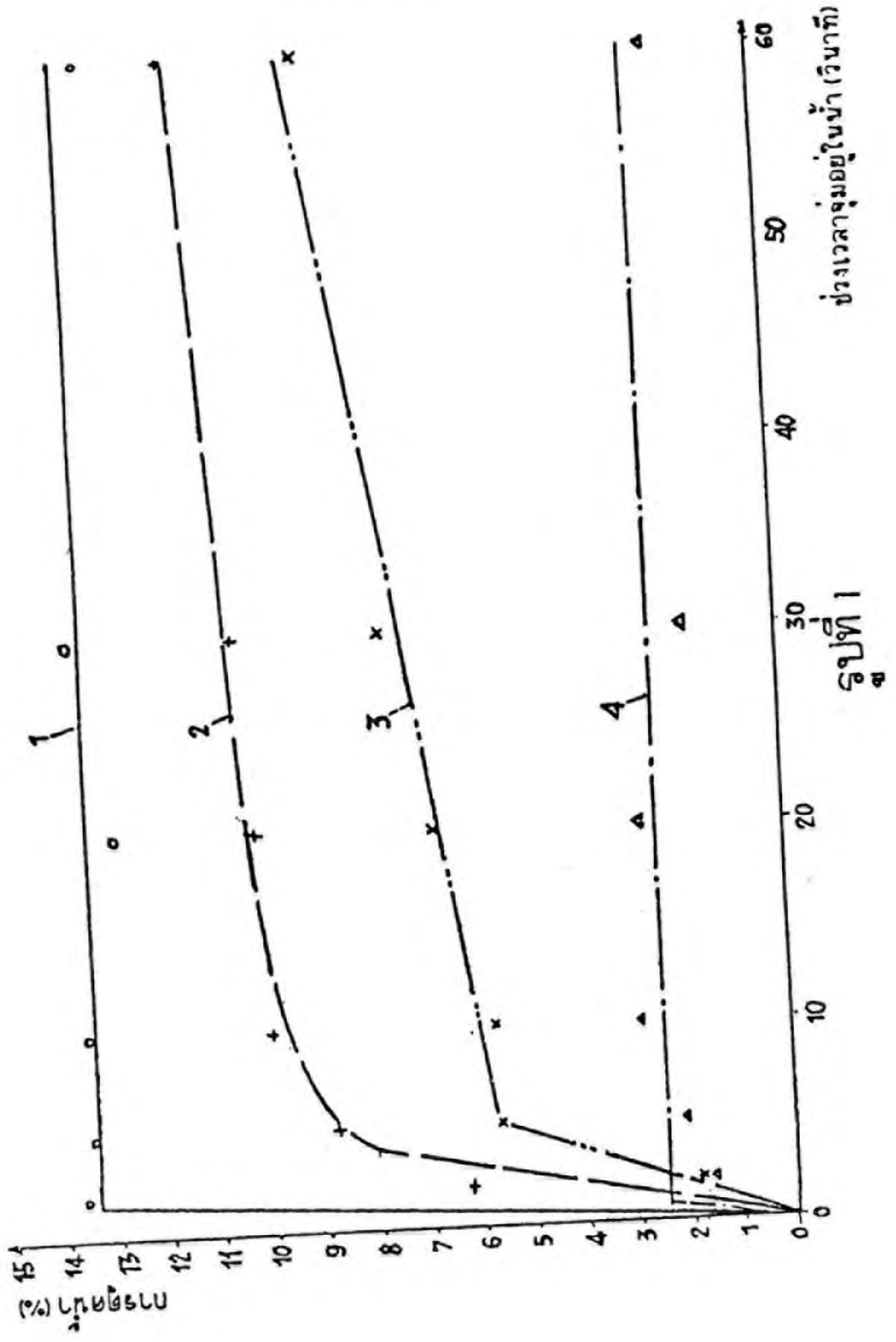
ในขบวนการแปรเม็ดสลิ้นแร่พูนที่ประกอบด้วยธาตุเหล็ก โดยเฉพาะเหล็กพูนซึ่งเป็นขบวนการที่จะป้องกันปฏิกิริยาออกซิเดชันซ้ำ และ/หรือ การผุกร่อนที่ย่อมจะเกิดขึ้นได้ในช่วงเก็บรักษาและขนส่ง ได้เสนอให้บดเม็ดสลิ้นแร่เหล็กพูนในผงปูนขาว แล้วทำเม็ดสลิ้นแร่ที่กล่าวมานี้ให้ขึ้นด้วยน้ำธรรมดาใน

- 5 ปริมาณที่น้อยกว่าที่จำเป็นสำหรับการทำให้ปูนขาวดูดน้ำได้เต็มที่ สารเจือปนที่ใช้ป้องกันน้ำมีเป็นต้นว่า สะเทียเรท โอลีเอท พาราฟิน ไชมัน สบู หรือวัสดุเหลือใช้ที่ประกอบด้วยไขมันและสบู่ที่เติมเข้ากับผงปูนขาว ได้เสนอว่าควรจะเติมสารเจือปนป้องกันน้ำลงไปกับน้ำที่จะใช้ทำให้ปูนขาวชุ่ม ทั้งนี้สารเจือปนที่กล่าวมานี้จะต้องเป็นสารประกอบที่ละลายน้ำได้ด้วย เป็นต้นว่า แอมโมเนียสะเทียเรท การผสมสารเจือปนป้องกันน้ำเข้ากับปูนขาวหรือผงออกไซด์ของเหล็กก็ย่อมจะทำได้เช่นเดียวกัน ขบวนการนี้อาจจะกระทำในลักษณะ
10. ที่สร้างผิวเคลือบสองชั้นให้แก่เม็ดเหล็กพูน ในกรณีนี้จะมีการผสมสารเจือปนป้องกันน้ำในชั้นผิวเคลือบที่สองเท่านั้น

หมายเหตุ

1. รายละเอียดการประดิษฐ์ ข้อถือสิทธิ์ บทสรุปการประดิษฐ์ ต้องเว้นริมขอบกระดาษ ด้านซ้าย ขวา บนและล่างไม่น้อยกว่า 3 ซม. ตามประกาศกรมทะเบียนการค้า ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2525)
2. ตัวเลขทุกตัวให้ใช้เลขอารบิก
3. หน่วยให้ใช้มาตราเมตริก
4. ให้มีหมายเลขกำกับทุก 5 บรรทัดอยู่ทางริมขอบด้านซ้าย

หน้า 1 ของจำนวน 1 หน้า

(ตัวอย่างคำขอรับสิทธิบัตรการประดิษฐ์ สาขาวิศวกรรม)

หน้า 1 ของจำนวน 3 หน้า

รายละเอียดของการประดิษฐ์ ชื่อที่แสดงถึงการประดิษฐ์ กล่องใส่กระดาษที่พับซ้อนกัน

1. ลักษณะและความมุ่งหมายของการประดิษฐ์โดยย่อ

โดยทั่วไปการประดิษฐ์ที่เกี่ยวกับกล่องใส่กระดาษที่กระดาษพับซ้อนกันจะประกอบ

- 5 ด้วย แผ่นด้านบน แผ่นด้านล่าง แผ่นด้านหน้า แผ่นด้านหลัง และแผ่นด้านข้าง 2 ด้าน แผ่นด้านบน และด้านหน้าดังกล่าวจะมีช่องเปิดที่เปิดคลุมด้วยแผ่นพลาสติกบางที่ติดกับตัวกล่อง ซึ่งที่แผ่นพลาสติกดังกล่าวจะมีร่องแยกที่แผ่นด้านบน และด้านหน้าเพื่อให้กระดาษออก กล่องดังกล่าวผู้ใช้สามารถดึงกระดาษออกจากกล่องทั้งทางด้านบน และด้านหน้า ซึ่งเป็นความสะดวกมากที่สุด เพื่อป้องกันไม่ให้กระดาษตกกลับ (Fall-back) ลงกล่อง ร่องแยกยังทำให้ผู้ใช้
- 10 สามารถสอดนิ้วหัวแม่มือ และนิ้วชี้เพื่อหนีบแผ่นกระดาษแผ่นบน ในกรณีที่กระดาษตกกลับลงกล่องเมื่อมีกระดาษเต็มกล่องก็จะดึงกระดาษออกทางร่องแยกด้านบนได้โดยง่ายในลักษณะปกติ รอยแยกของแผ่นพลาสติกที่แผ่นด้านบนจะทำหน้าที่ยึดจับแผ่นกระดาษที่พับซ้อนกันให้อยู่ในตำแหน่งตั้งขึ้น เมื่อกระดาษถูกดึงออกบางส่วนเพื่อการใช้ครั้งถัดไปความสูงของกองกระดาษในกล่องจะลดลงถึงจุดที่กระดาษเริ่มตกกลับลงกล่อง ดังนั้นกระดาษสามารถดึงออกผ่านร่องแยกในแผ่นด้านหน้า
- 15 เมื่อร่องแยกของแผ่นพลาสติกจับกับแผ่นกระดาษที่จะใช้ครั้งถัดไป เนื่องจากเหตุนี้การจ่ายกระดาษในตำแหน่งที่ตั้งขึ้นจะเป็นไปอย่างต่อเนื่องโดยไม่ต้องคำนึงถึงความสูงของตัวกล่อง หรือปริมาณกระดาษที่เหลืออยู่

ตามผลที่เกิดขึ้นของการประดิษฐ์ ทำให้กล่องใส่กระดาษถูกออกแบบสำหรับความสูงของกองกระดาษทุก ๆ ขนาด ซึ่งถ้าเป็นกองกระดาษที่มีขนาดใหญ่จะทำให้เป็นการประหยัด

- 20 ค่าใช้จ่าย โดยการเพิ่มจำนวนแผ่นต่อกล่อง กล่องใส่กระดาษตามการประดิษฐ์นี้เหมาะเฉพาะกับกระดาษเช็ดหน้า กระดาษเช็ดมือ และกระดาษที่คล้ายคลึงกัน

2. สาขาวิทยาการที่เกี่ยวข้องกับการประดิษฐ์

วิศวกรรมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกล่องใส่กระดาษที่พับซ้อนกัน

3. ภูมิหลังของศิลปวิทยาการที่เกี่ยวข้อง

กล่องใส่กระดาษเช็ดหน้าแบบดึงกระดาษขึ้นทางด้านบนจะมีช่องเปิดที่ด้านบนกล่อง ซึ่งผู้ใช้จะดึงกระดาษออกที่ละแผ่น ขณะที่กระดาษแผ่นถัดไปจะเคลื่อนที่เพียงบางส่วนเพื่อป้องกันไม่ให้กระดาษตกกลับลงกล่อง การออกแบบในลักษณะดังกล่าวจะเห็นเป็นตัวอย่างได้จากสิทธิบัตร

5 สหรัฐอเมริกาเลขที่ 3,239,097 ที่ออกให้แก่เบท และคณะ ซึ่งใช้แผ่นพลาสติกบางคู่หนึ่งยึดจับกระดาษที่ถูกดึงออกเพียงบางส่วนไว้ แม้ว่าเบท และคณะ ออกแบบเพื่อป้องกันกระดาษตกกลับลงกล่อง แต่ผลที่ได้จะถูกจำกัดในความเสี่ยงของกล่องที่ต้องไม่มากกว่าระยะในแนวตั้งที่ทำให้กระดาษแผ่นถัดไปสามารถดึงออกได้ ถ้ากล่องมีความสูงมาก หรือถ้ากองกระดาษที่พับไว้ในกล่องลดต่ำลงมากการเกาะยึดกันของแผ่นกระดาษก็

10 จะไม่มี เมื่อกระดาษถูกดึงถึงถึงส่วนบนของกล่องซึ่งหลักจาก

ดังนั้นจึงต้องการกล่องใส่กระดาษ ดังเช่น กระดาษเช็ดหน้า กระดาษเช็ดมือ และกระดาษที่

คล้ายคลึงกัน ซึ่งจัดให้มีการดึงขึ้นของกระดาษที่ไม่ขึ้นอยู่กับความสูงของกล่อง และความสูงของกองกระดาษ

4. การเปิดเผยการประดิษฐ์โดยสมบูรณ์

15 ตามรูปที่ 1 แสดงถึงกล่องใส่กระดาษที่วางเปล่าตามการประดิษฐ์นี้ แสดงให้เห็นผนังด้านบน 1 ผนังด้านล่าง 2 ผนังด้านหลัง 4 และผนังด้านข้าง 5 และ 6 เพื่อจุดมุ่งหมายในที่นี้ ผนังด้านบนเป็นด้านของกล่องใส่กระดาษที่อยู่ตรงข้ามกับด้านที่กล่องวางอยู่ระหว่างการใช้ (ด้านล่าง) แผ่นกระดาษที่พับซ้อนกันจะวางเป็นกองอยู่ในกล่องก่อนแล้ว ดังนั้นแผ่นกระดาษแต่ละแผ่นจะวางขนานกันกับผนังด้านบน และด้านล่างของกล่อง (ดูรูปที่ 2) ผนัง

20 ด้านหน้า ด้านหลัง และด้านข้างสามารถถอดออกได้ ซึ่งแสดงให้เห็นเพื่อเป็นเพียงการอ้างอิงเท่านั้น ในรูปที่ 1 ผนังด้านบน และด้านหน้าจะแบ่งเป็นช่องเปิดแบบธรรมดา 10 ซึ่งถูกปิดคลุมด้วยแผ่นพลาสติกบาง 12 รูปร่างของช่องเปิดนั้นจะเป็นรูปใดก็ได้ที่ยอมให้กระดาษผ่านออกได้ รูปร่างที่ควรเลือก ตัวอย่างเช่น อาจเป็นรูปวงรี แผ่นพลาสติกจะยึดติดกับตัวกล่องด้วยกาว หรืออุปกรณ์อื่นที่เหมาะสมโดยควรอยู่ด้านในตัวของกล่อง ขอบ 13 ของแผ่นพลาสติกบางแสดงไว้

25 ด้วยเส้นประ ในลักษณะดังกล่าวนี้แผ่นพลาสติกบางจะเป็นรูปตัวแอล (L) ที่ต่อถึงกันตลอดร่อง 15 ที่อยู่ในระนาบเดียวกันกับผนังด้านบน และผนังด้านข้าง อย่างไรก็ตามร่องแยกสามารถทำในรูปร่างอื่น ตัวอย่างเช่นเป็นร่องเส้นตรงร่องเดียว หรือหลายร่อง เช่น ทำเป็นร่องที่ตัดกัน

หน้า 3 ของจำนวน 3 หน้า

โดยร่องตัดกันสองร่อง ร่องดังกล่าวอาจทำเป็นร่องที่ต่อเนื่องกันดังที่แสดงไว้ หรือเป็นร่องปรุในกรณีที่ใช้ผู้ใช้จะทำให้แยกขาดจากกัน ร่องดังกล่าวจะสามารถทำขึ้นโดยการทำร่องโดยใช้แผ่นพลาสติกบางแผ่นเดี่ยว หรือใช้แผ่นพลาสติกบางสองแผ่นปิดเข้าด้วยกัน ดังที่ได้แสดงไว้ในสิทธิบัตรของเบท และคณะ อย่างไรก็ตามร่องแยกก็จะมียอมให้กระดาษถูกดึงผ่านทั้งที่ผนังด้านบน และผนังด้านหน้า หรือทั้งที่ผนังทั้งสอง ดัง

- 5 กล่าวพร้อมกัน ดังจะกล่าวถึงภายหลังตามรูปที่ 3 ความยาวของร่องในผนังด้านหน้าจะผันแปรไปตามความสูงของกล่อง อย่างไรก็ตามก็สามารถให้ยื่นลงไปใกล้กับผนังด้านล่างของกล่องที่พอเพียงพอต่อการดึงกระดาษออกจากกล่องได้หมดโดยไม่มีกระดาษตกกลับ สำหรับกล่องใส่กระดาษเช็คหน้า ตัวอย่างเช่น ร่องเปิดควรจะยื่นลงห่างจากกันกล่องประมาณ 2.54 เซนติเมตร (นิ้ว) ที่ด้านบนสุดร่องเปิดจะยื่นมากพอที่จะทำให้ผู้ใช้
- 10 จับ และดึงกระดาษแผ่นบนสุดของส่วนที่ถูกหนีบออก เมื่อความสูงของส่วนที่ถูกหนีบลดลงที่จุดซึ่งกระดาษเกิดการตกกลับ เมื่อถึงกระดาษออกทางด้านบน
- รูปที่ 2 แสดงกล่องใส่กระดาษตามรูปที่ 1 ซึ่งมีกระดาษที่พับซ้อน 20 อยู่เต็มแสดงให้เห็นกระดาษที่ถูกดึง 21 ถูกดึงผ่านทางผนังด้านบน เมื่อกล่องกระดาษมีกระดาษอยู่เต็มหรือเกือบเต็ม การดึงกระดาษโดยผู้ใช้จะถึงผ่านร่องแยกที่ผนังด้านบน ปริมาณกระดาษที่เหลือ
- 15 อยู่ในกล่องจะลดลงถึงจุดที่กระดาษเริ่มตกกลับลงกล่อง เมื่อถึงกระดาษผ่านทางผนังด้านบนดังนั้นผู้ใช้จะต้องดึงกระดาษผ่านทางผนังด้านหน้า หรือต้องผ่านผนังด้านหน้าอย่างน้อยเป็นบางส่วน
- ตามรูปที่ 3 แสดงถึงสภาวะการณที่ผ่านมา ซึ่งกระดาษจะถูกดึงผ่านส่วนมุม 31 ซึ่งอยู่ระหว่างผนังด้านบน และผนังด้านหน้าของกล่องใส่กระดาษตามรูปที่ 1 ปริมาณของกระดาษในกล่องจะลดลงเรื่อยกระดาษสามารถถึงออกได้ทั้งหมดทางร่องแยกที่ผนังด้านบน ร่องแยก
- 20 ในแผ่นพลาสติกบางจะยึดแผ่นกระดาษแผ่นถัดไป และจะป้องกันกระดาษตกกลับลงกล่อง ซึ่งเกิดขึ้นอยู่ในกล่องใส่กระดาษที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป ถ้าดึงกระดาษขึ้นผ่านทางผนังด้านบน

5. คำอธิบายรูปเขียนโดยย่อ

รูปที่ 1 เป็นรูปเพอร์สเป็คทีฟของกล่องใส่กระดาษที่วางเปล่าตามการประดิษฐ์นี้

รูปที่ 2 เป็นรูปเพอร์สเป็คทีฟของกล่องใส่กระดาษที่มีกระดาษอยู่เต็ม แสดง

- 25 กระดาษถูกดึงทางผนังด้านบน

รูปที่ 3 เป็นรูปที่คล้ายคลึงกับรูปที่ 2 แสดงกระดาษที่ถูกดึงออกทางผนังด้านบนหลังจากที่ความสูงของกองกระดาษลดลงอย่างพอเพียงที่จุดที่กระดาษจะตกกลับ ถ้ากระดาษถูกดึงผ่านผนังด้านบน

6. วิธีการในการประดิษฐ์ที่ดีที่สุด

ดังที่กล่าวไว้แล้วในหัวข้อการเปิดเผยการประดิษฐ์โดยสมบูรณ์

หน้า 1 ของจำนวน 1 หน้า

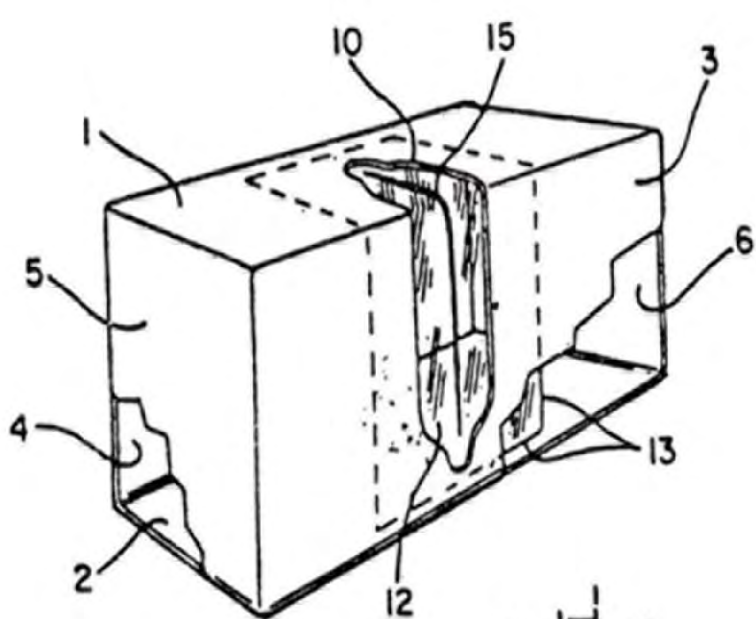
ข้อถือสิทธิ

1. กล่องใส่กระดาษสำหรับกระดาษที่พับซ้อนกัน ซึ่งประกอบด้วยผนังด้านบน ผนังด้านล่าง ผนังด้านหน้า ผนังด้านหลัง และผนังด้านข้างสองด้าน ผนังด้านบน และด้านหน้าดังกล่าวจะมีช่องเปิด โดยปิดไว้ด้วยแผ่นพลาสติกบางที่มีร่องแยกอย่างน้อยหนึ่งร่องที่ผนัง
- 5 ด้านบน และด้านหน้า เพื่อให้กระดาษถูกดึงออก
2. กล่องใส่กระดาษตามข้อถือสิทธิ 1 ที่ซึ่งร่องแยกเป็นร่องที่ต่อถึงกันที่ผนังด้านบน และด้านหน้า
3. กล่องใส่กระดาษตามข้อถือสิทธิ 1 ที่ซึ่งร่องแยกเป็นร่องปรุที่ผนังด้านบนและด้านหน้า
- 10 4. กล่องใส่กระดาษตามข้อถือสิทธิ 1 ที่ซึ่งร่องแยกประกอบด้วยร่องที่หนึ่งที่ผนังด้านบน และร่องที่สองที่ผนังด้านหน้า
5. กล่องใส่กระดาษตามข้อถือสิทธิ 1 ที่ซึ่งผนังด้านบน และด้านหน้ามีช่องเปิดแบบธรรมดา

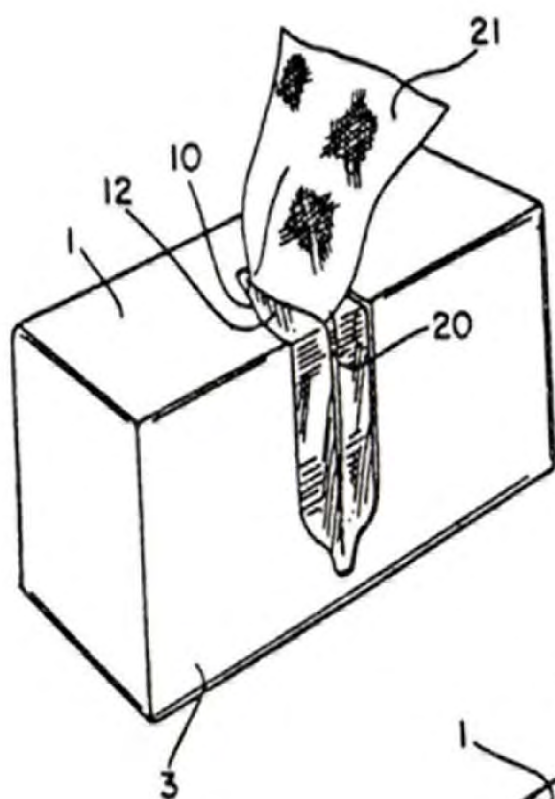
หน้า 1 ของจำนวน 1 หน้า

บทสรุปการประดิษฐ์

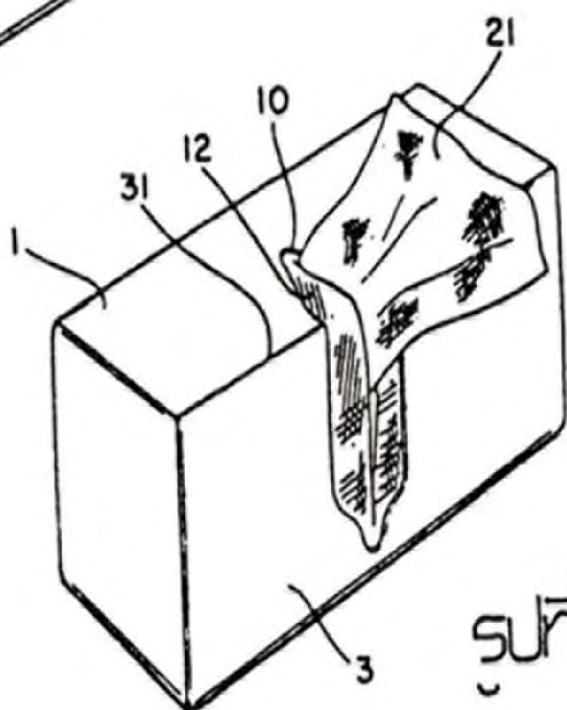
กล่องใส่กระดาษสำหรับกระดาษที่พับซ้อนกัน ซึ่งลดการตกกลับลงกล่องของกระดาษที่ช่องเปิดในผนังด้านบน และ
ด้านหน้าของกล่องปิดคลุมด้วยแผ่นพลาสติกบาง แผ่นพลาสติกดังกล่าวจะมีช่องแยกที่ให้กระดาษเริ่มถูกดึงผ่านที่ผนังด้านบน
และจะผ่านผนังด้านหน้าในภายหลัง

រូបភាព ១

រូបភាព ២

រូបភាព ៣

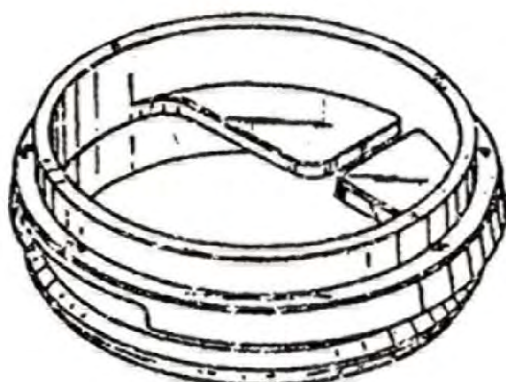
(ตัวอย่างคำขอรับสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์)

หน้า 1 ของจำนวน 1 หน้า

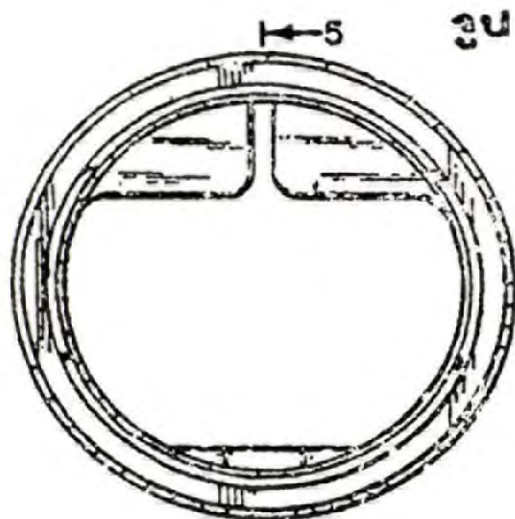
ข้อถือสิทธิ

ข้อถือสิทธิในแบบผลิตภัณฑ์ซึ่งได้แก่ รูปร่างลักษณะของวงแหวนดัดแปลงภาชนะบรรจุ เฉพาะแต่ในส่วนที่มีลักษณะพิเศษ คือ เป็นวงแหวนกลม ที่ส่วนกลางมีขอบยื่นออกมาด้านนอกโดยรอบ และมีปีกสองปีกยื่นเข้าด้านใน ดังมีรายละเอียดตามที่ปรากฏในภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ที่ได้ยื่นมาพร้อมนี้

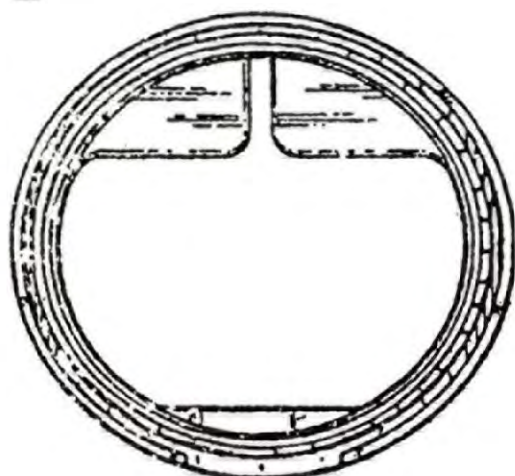
หน้า 1 ของจำนวน 1 หน้า

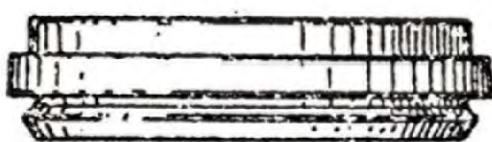
รูปที่ 1

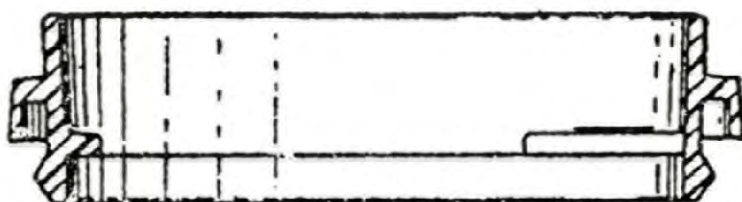
รูปที่ 2

รูปที่ 3

รูปที่ 4

รูปที่ 5

หน้า 1 ของจำนวน 1 หน้า

คำพรรณนาแบบผลิตภัณ์

วงแหวนดัดแปลงภาชนะบรรจุ มีประโยชน์ในการดัดแปลงปากภาชนะบรรจุสิ่งของโดยที่วงแหวนฯ นี้มีขอบยึดอยู่ทั้งด้านบน และด้านล่าง สำหรับด้านล่างเมื่อสวมยึดติดกับภาชนะบรรจุ ดังตัวอย่าง เช่น เมื่อนำไปติดกับปากขวดแล้ว ด้านบนจะใช้แทน ปากขวดเดิม และยังสามารถเปิดด้วยฝาขวดเดิมได้อีก

- 5 ด้วย ลักษณะเด่นเพื่อการใช้สอยของวงแหวนฯ นี้อยู่ที่ เมื่อปิดฝาขวดแล้ว วงแหวนฯ ซึ่งสวมอยู่จะใช้เป็นที่พักไม้พาย หรือที่ตักสิ่งของภายในขวดได้ดี วงแหวนฯ นี้มีปีกสองข้างอยู่ส่วนกลาง ใช้หนีบยึดไม้พาย หรือที่ตักสิ่งของภายในขวดได้ดี

หมายเหตุ คำขอรับสิทธิบัตรไม่จำเป็นต้องมีคำพรรณนาแบบผลิตภัณ์ แต่ถ้าผู้ขอประสงค์ที่จะยื่นก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยคำ

แบบ สป/๐๐๑-ก และ สผ/๐๐๑-ก (พ)

คำรับรองเกี่ยวกับสิทธิขอรับสิทธิบัตร

เขียนที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

เรียน อธิบดีกรมทะเบียนการค้า

ข้าพเจ้า.....

ที่อยู่.....

และ

ข้าพเจ้า.....

ที่อยู่.....

ขอรับรองและยืนยันเกี่ยวกับสิทธิของข้าพเจ้าในการประดิษฐ์/การออกแบบผลิตภัณฑ์ คือ (ระบุชื่อการประดิษฐ์/การออกแบบผลิตภัณฑ์).....

ซึ่งข้าพเจ้าขอรับสิทธิบัตรดังนี้

๑. ข้าพเจ้าเป็นผู้ประดิษฐ์/ออกแบบสิ่งที่ขอรับสิทธิบัตรดังกล่าว
๒. ไม่มีบุคคลหรือหน่วยงานใดมีสิทธิขอรับสิทธิบัตรสำหรับการประดิษฐ์/การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ขอรับสิทธิบัตร
๓. ข้าพเจ้ายังไม่ได้โอนสิทธิในการประดิษฐ์/การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ขอรับสิทธิบัตรให้แก่บุคคลอื่นใด
๔. รายละเอียดต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าระบุถึงในคำขอรับรองนี้ ตลอดจนข้อเท็จจริงทั้งปวงที่ระบุในคำขอรับสิทธิบัตร

ถูกต้องและเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....

(.....)

(.....)

หมายเหตุ ๑. ให้ยื่นคำรับรองนี้ในกรณีที่ผู้ขอรับสิทธิบัตรเป็นผู้ประดิษฐ์/หรือผู้ออกแบบเอง

๒. ให้ยื่นคำรับรองนี้พร้อมกับคำขอรับสิทธิบัตร

สป/๐๑๑-ก และ สผ/๐๑๑-ก

<p>สำหรับเจ้าหน้าที่</p> <p>คำขอเลขที่.....</p> <p>รับวันที่.....</p> <p>ประกอบคำขอเลขที่.....</p>
--

คำขอลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม

๑. ข้าพเจ้า..... สัญชาติ.....

ที่อยู่เลขที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

โทรศัพท์..... อาชีวะ.....

สถานที่ทำงาน/สถานประกอบการ.....

ตั้งอยู่เลขที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

โทรศัพท์.....

๒. ข้าพเจ้าของ ลด หรือ ยกเว้นค่าธรรมเนียม
- คำขอรับสิทธิบัตร
- การประกาศโฆษณาคำขอรับสิทธิบัตร
- คำขอให้ตรวจสอบการประดิษฐ์

สำหรับการประดิษฐ์/การออกแบบผลิตภัณฑ์ของข้าพเจ้า คือ (ระบุชื่อที่แสดงถึงการประดิษฐ์/การออกแบบผลิตภัณฑ์).....

ตามความในข้อ ๔ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๒๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒

๓. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้าพเจ้าเป็นบุคคลสัญชาติไทย มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรและเป็นผู้ประดิษฐ์ ออกแบบสิ่งที่ยอมรับสิทธิบัตรเอง

๔. ข้าพเจ้าขอส่งหลักฐานประกอบคำขอตั้งได้แนบมาพร้อมคำขอนี้ คือ

- ๔.๑ สำเนาบัตรประจำตัว ๔.๒ สำเนาทะเบียนบ้าน
- ๔.๓ คำชี้แจงเหตุผลที่แสดงว่าไม่มีทรัพย์สินพอที่จะเสียค่าธรรมเนียมได้
- ๔.๔. อื่น ๆ

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความข้างต้นและคำชี้แจงเหตุผลที่แสดงว่าไม่มีทรัพย์สินพอที่จะเสียค่าธรรมเนียม ได้ถูกต้องและเป็นความจริงทุกประการ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลงลายมือชื่อ.....ผู้ขอ

(.....)

สำหรับเจ้าหน้าที่

คำขอที่.....

รับวันที่.....

แบบ สป/สผ/002-ก

คำขอแก้ไขเพิ่มเติมคำขอรับสิทธิบัตร

คำขอรับสิทธิบัตรเลขที่.....

วันยื่นคำขอ.....

ชื่อที่แสดงถึงการประดิษฐ์/การออกแบบผลิตภัณฑ์.....

ชื่อผู้ขอรับสิทธิบัตร.....

ข้อ 1. ข้าพเจ้า..... อยู่บ้านเลขที่.....

หมู่ที่..... ต...... อ...... จ...... ถนน..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... โทรศัพท์.....

ซึ่งเป็นผู้ขอรับสิทธิบัตร/ตัวแทนของผู้ขอรับสิทธิบัตรที่ระบุข้างต้น ขอแก้ไขเพิ่มเติมคำขอรับสิทธิบัตรดังกล่าว
ดังมีรายละเอียดตามที่แนบมาพร้อมนี้

ข้อ 2. ข้าพเจ้าขอยืนยันว่าการแก้ไขเพิ่มเติมนี้เป็นไปตามมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. 2522
กล่าวคือ ไม่เป็นการเพิ่มเติมสาระสำคัญของ การประดิษฐ์ หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ลายมือชื่อ.....

(.....)

หมายเหตุ ให้ขีดข้อความที่ไม่ใช่ออก

หนังสือสัญญาโอนสิทธิขอรับสิทธิบัตร

เขียนที่.....
.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สัญญาระหว่างผู้โอน คือ.....อยู่บ้านเลขที่.....

.....และผู้รับโอน คือ.....

อยู่บ้านเลขที่.....

โดยสัญญานี้ ผู้โอนซึ่งเป็นผู้ประดิษฐ์.....โอนสิทธิในการประดิษฐ์ดังกล่าว ซึ่งรวมถึงสิทธิขอรับสิทธิบัตรและสิทธิอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องให้แก่ผู้รับโอน โดยผู้รับโอนได้จ่ายค่าตอบแทนที่เหมาะสมให้แก่ผู้โอนแล้ว

เพื่อเป็นพยานหลักฐานแห่งการนี้ ผู้โอนและผู้รับโอนได้ลงลายมือชื่อไว้ข้างล่างนี้

(ลงชื่อ).....ผู้โอน
()

(ลงชื่อ).....ผู้รับโอน
()

(ลงชื่อ).....พยาน
()

(ลงชื่อ).....พยาน
()

<p>สำหรับเจ้าหน้าที่</p> <p>คำขอที่</p> <p>รับวันที่</p>
--

แบบ สป/003-ก

(ตราครุฑ)

คำขอให้ตรวจสอบการประดิษฐ์

คำขอรับสิทธิบัตร.....

วันยื่นคำขอ.....

ชื่อที่แสดงถึงการประดิษฐ์.....

วันประกาศโฆษณา.....

ข้าพเจ้า..... อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่.....

ตรอก/ซอย..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

โทรศัพท์..... ซึ่งเป็นผู้ขอรับสิทธิบัตรที่ระบุถึงข้างต้น มีความประสงค์ที่จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่

ที่ตรวจสอบการประดิษฐ์ที่ขอรับสิทธิบัตรดังกล่าว

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ลงลายมือชื่อ.....

()

หมายเหตุ ให้ขีดข้อความที่ไม่ใช่ออก

เขียนที่.....
.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

โดยหนังสือนี้ ข้าพเจ้า.....อยู่บ้านเลขที่.....
.....ขอมอบหมายและแต่งตั้งให้.....

.....แห่งสำนักงานกฎหมาย.....เลขที่.....

เป็นตัวแทนและผู้รับมอบอำนาจของข้าพเจ้าที่แท้จริงและชอบด้วยกฎหมายในการยื่นขอรับสิทธิบัตร และดำเนินการเพื่อให้ได้รับจดทะเบียนสิทธิบัตรสำหรับการประดิษฐ์.....โดยให้ตัวแทนดังกล่าวมีสิทธิลงชื่อในเอกสารทั้งหมดในนามของข้าพเจ้าแทนข้าพเจ้า แก้อไขเปลี่ยนแปลงเอกสารคำขอและเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการอุทธรณ์ต่าง ๆ ด้วย

(ลงชื่อ).....ผู้มอบอำนาจ
()

(ลงชื่อ).....ผู้รับมอบอำนาจ
()

(ลงชื่อ).....พยาน
()

(ลงชื่อ).....พยาน
()

สำหรับเจ้าหน้าที่
คำขอที่.....
รับวันที่.....

แบบ สป/101-ก และ สม/101-ก

คำขอขึ้นทะเบียนเป็นตัวแทนสิทธิบัตร

1. ข้าพเจ้า..... สัญชาติ..... ถือบัตรประจำตัว
..... เลขที่..... ออกให้โดย.....
..... เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....
อยู่บ้านเลขที่..... หมู่..... ตรอก/ซอย.....
ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....
จังหวัด..... โทรศัพท์..... ขอขึ้นทะเบียนเป็นตัวแทนสิทธิบัตร
ตามกฎกระทรวง (พ.ศ.2522) ออกตามความในพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ.2522

2. ข้าพเจ้าสำเร็จการศึกษาชั้น..... ระดับ.....
จาก..... เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....
และข้าพเจ้าเป็นผู้มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายสิทธิบัตรไทย
 ยานการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับกฎหมายสิทธิบัตรซึ่งจัดโดยกรมทะเบียนการค้า
เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ได้ผ่านการทดสอบเกี่ยวกับกฎหมายสิทธิบัตรทั้งภาควิชาการและภาคปฏิบัติ เมื่อ พ.ศ.....

3. ข้าพเจ้าได้แนบสำเนาหลักฐานการศึกษาและสำเนาหลักฐานแสดงถึงความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย
สิทธิบัตร พร้อมทั้งรูปถ่ายขนาด 4 x 5 เซนติเมตร ซึ่งถ่ายไม่เกิน 6 เดือน จำนวน 2 รูป มาเพื่อประกอบ
การพิจารณา

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....
ลงลายมือชื่อ..... ผู้ขอขึ้นทะเบียน
(.....)

หมายเหตุ 1. ผู้ขอขึ้นทะเบียนเป็นตัวแทนสิทธิบัตรต้องแสดงตัวและลงลายมือชื่อต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่
2. ค่าธรรมเนียมคำขอ 50 บาท

บทความนี้เรียบเรียงจากหนังสือและเอกสารดังต่อไปนี้

1. "กฎหมายลิขสิทธิ์ กฎหมายเครื่องหมายการค้า และกฎหมายสิทธิบัตร" โดยนายนิวัฒน์ มีลาภ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ.2532
2. "กฎหมายสิทธิบัตร" โดยนายสมพร หรหมหิตาธร , นางศรีนิตา เกิดผล พิมพ์ที่โรงพิมพ์เจริญสนิทวงศ์ (พ.ศ.2526)
3. เอกสารประกอบการบรรยายเรื่อง"ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา" โดยนายยรรยงค์ พวงราช สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา วันที่ 2 กรกฎาคม 2532
4. เอกสารประกอบการบรรยายวิชา น. 621 กฎหมายเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า สิทธิบัตร และลิขสิทธิ์ โดยนายยรรยงค์ พวงราช บัณฑิตศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ภาค 1/2532
5. เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่อง "ตัวแทนสิทธิบัตร " หัวข้อ ลักษณะข้อถือสิทธิในคำขอรับสิทธิบัตรสำหรับการประดิษฐ์ และหัวข้อ "แนวการตรวจสอบการประดิษฐ์" โดยนายสันติ รัตนสุวรรณ และนางเพชรรา เลียมจรัสกุล
6. เอกสารประกอบการสัมมนากฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา จัดโดย กระทรวงยุติธรรม วันที่ 18 ตุลาคม 2531
7. กฎหมายสิทธิบัตร และสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิ โดยนายวิบูลย์ ตั้งกิตติภากรณ์ เอกสารประกอบการบรรยายให้แก่คณะกรรมการสมาคมการประดิษฐ์ไทย พ.ศ.2535

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	วิบูลย์ ตั้งกิตติภาภรณ์
เพศ	ชาย
วันเดือนปีเกิด	๒๖ มิถุนายน ๒๕๑๕
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ประเทศไทย
วุฒิการศึกษา	<ul style="list-style-type: none">- นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (พ.ศ.๒๕๑๙)- เนติบัณฑิตไทย (พ.ศ.๒๕๒๓)- นิติศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (พ.ศ.๒๕๒๔)- ประกาศนียบัตรกฎหมายเศรษฐกิจ มหาวิทยาลัย จงชาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน (พ.ศ.๒๕๒๗)- ประกาศนียบัตรกฎหมายอาญา มหาวิทยาลัย จงชาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน (พ.ศ.๒๕๒๘)
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ.๒๕๒๐	- เริ่มประกอบอาชีพทนายความ
พ.ศ.๒๕๒๖	- กรรมการฝ่ายวารสารสมาคมทนายความแห่งประเทศไทย
พ.ศ.๒๕๒๙-๒๕๓๒	- กรรมการอำนวยการสำนักฝึกอบรมวิชาว่าความ สภาทนายความและวิทยากร
พ.ศ.๒๕๓๒-๒๕๓๕	- ที่ปรึกษาคณะกรรมการสภาทนายความ
	- กรรมการทดสอบความรู้ผู้ฝึกหัดงานในสำนักงานของสภาทนายความ
	- อนุกรรมการฝ่ายวิชาการ สภาทนายความ
	- อนุกรรมการฝ่ายสวัสดิการ สภาทนายความ
ปัจจุบัน	- กรรมการสภาสถาบันเทคโนโลยีสังคม(เกริก)
	- กรรมการบริหารหลักสูตร คณะนิติศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีสังคม(เกริก)
	- อาจารย์พิเศษหลักสูตรปริญญาโท MBA บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีสังคม (เกริก)
	- อาจารย์สอนเสริม มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
	- กรรมการบรรณธิการทบบัณฑิต เนติบัณฑิตยสภา
	- อนุกรรมการฝ่ายวิชาการ สภาทนายความ
	- ประธานคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญกฎหมายการเงินและการธนาคาร สภาทนายความ
	- กรรมการสมาคมเครื่องหมายการค้า สิทธิบัตร และลิขสิทธิ์แห่งประเทศไทย
	- กรรมการผู้จัดการ บริษัท ที่ปรึกษากฎหมายฟาร์อีสต์ จำกัด
	- กรรมการผู้จัดการ บริษัท ฟาร์อีสต์ อินเตอร์เนชั่นแนล เทคโนโลยีทรานสเฟอร์ จำกัด
	- ที่ปรึกษากฎหมายสมาคมการประดิษฐ์ไทย
	- ที่ปรึกษากฎหมาย BANK OF CHINA (BIBF)
	- ที่ปรึกษากฎหมาย CHINA MERCHANTS BANK (P.R.C)

14657

KS วิทยาลัย ตังกัตติภากรณ์.
107 คู่มือการ จดสิทธิบัตรและกฎหมาย
ว634ค สิทธิบัตร.
2537

สมาคมการประดิษฐ์ไทย
Thai Invention Association